

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2107

z dnia 15 listopada 2017 r.

ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantycznego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007

(Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154 z dnia 20 czerwca 2019 r.	L 188	1	12.7.2019
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2053 z dnia 13 września 2023 r.	L 238	1	27.9.2023
► <u>M3</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/897 z dnia 13 marca 2024 r.	L 897	1	19.3.2024

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) 2017/2107**

z dnia 15 listopada 2017 r.

ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy w zakresie zarządzania, ochrony i kontroli dotyczące połowów daleko migrujących gatunków ryb zarządzanych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a) unijnych statków rybackich i unijnych statków prowadzących połowy rekreacyjne, działających na obszarze konwencji ICCAT oraz – w przypadku przeładunków – również poza tym obszarem, jeżeli dokonują przeładunków gatunków złowionych na obszarze konwencji ICCAT;
- b) statków państw trzecich, które podlegają inspekcjom w portach państw członkowskich i na których znajdują się gatunki ICCAT lub przetwory rybne uzyskane z takich gatunków, których wcześniej nie wylądowano ani nie przeładowano w portach;
- c) statków rybackich państw trzecich i statków państw trzecich prowadzących połowy rekreacyjne, działających na wodach Unii.

Artykuł 3

Związek z innymi aktami Unii

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (UE) 2016/1627.

Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu stosuje się w uzupełnieniu środków przewidzianych w rozporządzeniach (WE) nr 1005/2008 i (WE) nr 1224/2009.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289(COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

▼ B*Artykuł 4***Definicje**

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „gatunki ICCAT” oznaczają gatunki wymienione w załączniku I;
- 2) „tuńczyk tropikalny” oznacza opastuna, tuńczyka żółtopłetwego i bonito;

▼ M3

- 2a) „żaglicowate” oznaczają gatunki z rodziny *Istiophoridae* zarządzane przez ICCAT;

▼ B

- 3) „statek rybacki” oznacza każdy statek wyposażony do prowadzenia komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza lub wyposażony w sieć pułpkową na tuńczyka błękitnopłetwego;
- 4) „statek łowczy” oznacza statek rybacki wykorzystywany w celu połowu żywych zasobów morza;
- 5) „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- 6) „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie udzielone unijnemu statkowi rybackiemu, upoważniające go do prowadzenia określonej działalności połowowej w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska na określonych warunkach;
- 7) „specjalne upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie udzielone unijnemu statkowi rybackiemu, upoważniające go do prowadzenia określonej działalności połowowej przy użyciu określonych narzędzi w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska na określonych warunkach;
- 8) „przeładunek” oznacza wyładowanie i przeniesienie całości lub części produktów rybołówstwa z jednego statku na inny statek;
- 9) „połowcy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do celów rekreacji, turystyki lub sportu;
- 10) „dane w ramach zadania I” oznaczają dane zdefiniowane przez ICCAT jako zadanie I w „Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych”;
- 11) „dane w ramach zadania II” oznaczają dane zdefiniowane przez ICCAT jako zadanie II w „Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych”;
- 12) „CPC” oznaczają umawiające się strony konwencji ICCAT oraz niebędące umawiającymi się stronami współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie;
- 13) „obszar konwencji ICCAT” oznacza wszystkie wody Oceanu Atlantyckiego oraz mórz przyległych;
- 14) „umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów” oznacza umowę międzynarodową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 37 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

▼ B

- 15) „długość statku” oznacza odległość mierzoną w linii prostej między najdalej wysuniętym do przodu punktem dzioba i najdalej wysuniętym do tyłu punktem rufy;
- 16) „taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową” oznacza taklowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej powyżej 24 m;
- 17) „statek rybacki do połowów na skalę przemysłową” oznacza statek rybacki o długości całkowitej powyżej 20 m;
- 18) „statek łowczy do połowów na skalę przemysłową” oznacza statek łowczy o długości całkowitej powyżej 20 m;
- 19) „rejestr ICCAT dotyczący statków rybackich do połowów na skalę przemysłową” oznacza wykaz prowadzony przez sekretariat ICCAT i dotyczący statków rybackich do połowów na skalę przemysłową upoważnionych do poławiania gatunków ICCAT na obszarze konwencji ICCAT;

▼ M3

- 20) „statek pomocniczy” oznacza statek inny niż jednostka przewożona na statku, który nie jest wyposażony w gotowe do użycia narzędzia połowowe i który ułatwia, wspomaga lub przygotowuje działalność połowową, w tym poprzez zaopatrywanie statku łowczego oraz rozmieszczanie, obsługę i usuwanie urządzenia do sztucznej koncentracji ryb;

▼ B

- 21) „statek transportowy” oznacza statek pomocniczy biorący udział w przeładunku oraz odbierający gatunki ICCAT z takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową;
- 22) „rejestr ICCAT dotyczący statków transportowych” oznacza prowadzony przez sekretariat ICCAT wykaz dotyczący statków upoważnionych do odbioru – na obszarze konwencji ICCAT – przeładunków na morzu z takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową;
- 23) „rejestr ICCAT dotyczący statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych” oznacza prowadzony przez sekretariat ICCAT wykaz dotyczący statków rybackich do połowów na skalę przemysłową upoważnionych do dokonywania na obszarze konwencji ICCAT połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku, transportu, przetwarzania lub wyładunku tuńczyków tropikalnych;

▼ M3

- 23a) „obiekt dryfujący” lub „FOB” oznacza każdy naturalny lub sztuczny obiekt pływający (tj. powierzchniowy lub podpowierzchniowy), który nie jest zdolny do samodzielnego poruszania się; urządzenia do sztucznej koncentracji ryb (FAD) są to FOB wytworzone przez człowieka i celowo rozmieszczone lub monitorowane; kłody są to FOB przypadkowo utracone ze źródeł antropicznych i naturalnych;
- 24) „urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” lub „FAD” oznacza obiekt, konstrukcję lub urządzenie o charakterze stałym, półstałym lub tymczasowym, z dowolnego materiału, wytworzone przez człowieka lub naturalne, rozmieszczone lub monitorowane, które wykorzystuje się do koncentracji ryb w celu ich późniejszego połowu; FAD mogą być kotwiczone (aFAD) albo dryfujące (dFAD)
- 24a) „wystawienie na FAD” oznacza wystawienie narzędzia połowowego wokół ławicy tuńczyka związanej z FAD;

▼ B

- 25) „połowy NNN” oznaczają działalność połowową zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;

▼ B

- 26) „wykaz ICCAT dotyczący statków NNN” oznacza wykaz statków, które ICCAT uznała za prowadzące połowy NNN;
- 27) „takle” oznaczają narzędzie połowowe składające się ze sznura podstawowego, do którego podczipione są sznury dodatkowe (stągiewki) wyposażone w liczne haczyki, których długość i rozstawienie są zróżnicowane w zależności od gatunku docelowego;

▼ M3

- 27a) „takle do połowów płytkich” oznaczają takle, w których po rozmieszczeniu większość haczyków jest zanurzona na głębokość mniejszą niż 100 metrów;

▼ B

- 28) „okrężnice” oznaczają każdą sieć okrężającą, której dno zaciska się za pomocą umieszczonej na dnie sieci liny ściągającej przechodzącej przez serię pierścieni wzdłuż podbory, umożliwiającej jej ściąganie i zamykanie;
- 29) „hak” oznacza wygięty kawałek drutu stalowego o ostrym końcu;

▼ M3

- 30) „zaokrąglony hak” oznacza hak z wierzchołkiem obróconym prostopadle do tyłu w stosunku do trzonu w celu uzyskania na ogół okrągłego lub owalnego kształtu; zaokrąglone haki powinny mieć odchylenie wynoszące nie więcej niż 10 stopni;
- 31) „boja w użyciu” oznacza każdą boję instrumentalną, uprzednio aktywowaną, włączoną i rozmieszczoną na morzu, która przesyła dane dotyczące lokalizacji oraz wszelkie inne dostępne informacje, takie jak szacunki echosondy;

▼ B

TYTUŁ II

**ŚRODKI ZARZĄDZANIA, OCHRONY I KONTROLI DOTYCZĄCE
NIEKTÓRYCH GATUNKÓW**

ROZDZIAŁ I

*Tuńczyki tropikalne**Artykuł 5***Ograniczenia dotyczące liczby unijnych statków łowczych do
połowów na skalę przemysłową poławiających opastuna**

Liczbę i całkowitą zdolność połowową wyrażoną jako pojemność brutto (GT) unijnych statków łowczych do połowów na skalę przemysłową poławiających opastuna na obszarze konwencji ICCAT określa się:

- a) jako średnią liczbę i zdolność połowową wyrażoną jako pojemność brutto (GT) unijnych statków łowczych poławiających opastuna na obszarze konwencji ICCAT w latach 1991–1992; oraz
- b) na podstawie informacji o ograniczeniu liczby unijnych statków łowczych poławiających opastuna w 2005 r., które zostały przekazane ICCAT do dnia 30 czerwca 2005 r.

▼ **M3***Artykuł 5a***Ograniczenie zdolności połowowej dotyczącej tuńczyków tropikalnych**

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie ustanawiają roczne plany połowowe i plany zarządzania zdolnością dla tuńczyka tropikalnego.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ogólna zdolność połowowa floty ich taklowców i sejnerów była zarządzana zgodnie z rocznymi planami połowowymi i planami zarządzania zdolnością, o których mowa w ust. 1, w szczególności w celu ograniczenia połowów tuńczyków tropikalnych, zgodnie z limitami połowowymi ustanowionymi na podstawie prawa Unii.
3. Państwa członkowskie nie mogą zwiększać swojej liczby statków pomocniczych w stosunku do liczby odnotowanej w czerwcu 2023 r.
4. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji daty wykorzystania swojego całego limitu połowowego w odniesieniu do gatunków tuńczyków tropikalnych. Komisja niezwłocznie przesyła te informacje do sekretariatu ICCAT.
5. W przypadku sejnerów unijnych i dużych taklowców unijnych (długość całkowita wynosząca co najmniej 20 m) państwa członkowskie co miesiąc zgłaszają Komisji połowy tuńczyków tropikalnych, a po wykorzystaniu 80 % swoich limitów połowowych zgłaszają takie połowy co tydzień.
6. Co trzy miesiące państwa członkowskie zgłaszają Komisji informacje dotyczące złowionych przez statki pływające pod ich banderą ilości tuńczyków tropikalnych w podziale na gatunki, w terminie 15 dni kalendarzowych od zakończenia okresu, w którym dokonano połowów, czyli do dnia 15 kwietnia, do dnia 15 lipca i do dnia 15 października każdego roku oraz do dnia 15 stycznia kolejnego roku, chyba że takie informacje są przesyłane Komisji co miesiąc. Informacje te, niezależnie od tego, czy są przesyłane co trzy miesiące czy co miesiąc, przesyła się w formie raportów skumulowanych połowów. Komisja przesyła te informacje do sekretariatu ICCAT do dnia 30 kwietnia, do dnia 30 lipca i do dnia 30 października każdego roku oraz do dnia 30 stycznia kolejnego roku.

▼ **B***Artykuł 6***Specjalne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową połowiących tuńczyki tropikalne i dla statków pomocniczych**

1. Zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁽¹⁾ państwa członkowskie udzielają upoważnień pływającym pod ich banderą statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową tuńczyków tropikalnych na obszarze konwencji ICCAT.
2. Państwa członkowskie udzielają upoważnień w celu wspierania statków pływających pod ich banderą, które wykorzystuje się w celu zapewnienia wszelkiego rodzaju wsparcia dla statków, o których mowa w ust. 1.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289(COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

▼ M3*Artykuł 6a***Zakaz odrzutów tuńczyków tropikalnych złowionych przez sejnery unijne**

1. Sejnery unijne, które są upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych, zatrzymują na statku, wyładowują lub przeładowują do portu wszystkie złowione tuńczyki tropikalne.

2. Tuńczyków tropikalnych złowionych przez sejnery unijne nie odrzuca się podczas wystawienia po całkowitym zamknięciu sieci i po wyciągnięciu ponad połowy sieci. Jeżeli w trakcie zamykania lub wyciągania sieci wystąpi problem techniczny, który uniemożliwia zastosowanie tego zakazu, kapitanowie lub członkowie załogi w ich imieniu dokładają wszelkich starań w celu jak najszybszego uwolnienia tuńczyków do wody.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 tuńczyki tropikalne mogą zostać odrzucone w następujących przypadkach:

a) w przypadku gdy kapitan stwierdzi, że złowione tuńczyki tropikalne zostały zaplątane lub zmiażdżone w okrężnicy, zostały uszkodzone w wyniku ataku drapieżników lub padły i uległy rozkładowi w sieci z powodu awarii narzędzia połowowego, która uniemożliwiła normalne czynności polegające na wyciągnięciu sieci, połowie i uwolnieniu żywych ryb;

b) w przypadku gdy kapitan stwierdzi, że tuńczyki tropikalne zostały złowione podczas ostatniego wystawienia w rejsie połowowym i nie ma wystarczającej pojemności ładunkowej, aby przechowywać tuńczyki złowione podczas tego zaciągu; ryby te można odrzucić, pod warunkiem że:

(i) kapitan lub członkowie załogi próbują jak najszybciej uwolnić żywe tuńczyki; oraz

(ii) po odrzuceniu nie prowadzi się żadnej innej operacji połowowej do czasu wyładunku lub przeładunku tuńczyków znajdujących się na statku.

4. Kapitanowie statków rybackich zgłaszają wszystkie zaobserwowane odrzuty państwom członkowskim bandery statków. Państwa członkowskie przesyłają Komisji sprawozdania dotyczące odrzutów jako część danych w ramach zadania I i II.

▼ B*Artykuł 7***Rejestr ICCAT dotyczący statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych**

1. Państwa członkowskie niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni, informują Komisję o wszelkich zdarzeniach, które wymagają uzupełnienia, usunięcia lub zmiany danych w rejestrze ICCAT dotyczącym statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych. Komisja niezwłocznie i nie później niż w ciągu 45 dni od daty takiego zdarzenia przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

▼ M3

2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych, w tym statki pomocnicze, nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyładowywać tuńczyków tropikalnych z obszaru objętego konwencją ICCAT ani udzielać jakiegokolwiek rodzaju wsparcia dla tych działań, w tym rozmieszczania i usuwania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb lub boi. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych na podstawie art. 6, mogą zatrzymywać na pokładzie, przeładowywać, transportować, przetwarzać lub wyładowywać przyłów tuńczyków tropikalnych zgodnie z ustanowionym dla takich statków maksymalnym limitem przyłowów na pokładzie. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla statków pływających pod ich banderą oraz informacje na temat sposobu, w jaki zapewniają one przestrzeganie tego limitu.

*Artykuł 8***Wykaz statków połowiących tuńczyki tropikalne w danym roku**

Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz upoważnionych statków pływających pod ich banderą, które w poprzednim roku kalendarzowym prowadziły połowy tuńczyków tropikalnych na obszarze objętym konwencją ICCAT lub udzielały jakiegokolwiek rodzaju wsparcia dla działalności połowowej (statki pomocnicze). W przypadku sejnierów wykaz ten obejmuje również statki pomocnicze, które wspierały działalność połowową, niezależnie od ich bandery. Do dnia 31 lipca każdego roku Komisja zgłasza do sekretariatu ICCAT wykazy otrzymane od państw członkowskich.

*Artykuł 8a***Niewykorzystane lub przekroczone ilości w przypadku opastuna**

1. Każdą niewykorzystaną część lub przekroczenie rocznej kwoty lub limitu połowowego danego państwa członkowskiego dla opastuna można dodać do odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego lub odjąć od odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego, stosownie do przypadku, w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do opastuna.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość opastuna, jaką państwo członkowskie może przenieść w danym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w tym konkretnym roku przez ICCAT.

▼ B*Artykuł 9***Plany zarządzania dotyczące urządzeń powodujących koncentrację ryb**

1. W odniesieniu do sejnierów i kliprów tuńczykowych połowiących tuńczyki tropikalne przy wykorzystaniu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD) do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji plany zarządzania dotyczące stosowania FAD przez statki pływające pod ich banderą. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 stycznia następnego roku.

▼ B

2. Plany zarządzania, o których mowa w ust. 1, mają służyć:
 - a) pogłębieniu wiedzy na temat właściwości FAD, właściwości boi, połowów z użyciem FAD – w tym nakładu połowowego – oraz związanego z tym oddziaływania na gatunki docelowe i niedocelowe;
 - b) efektywnemu zarządzaniu rozmieszczaniem i usuwaniem FAD i pław oraz ich ewentualną utratą;
 - c) zmniejszeniu i ograniczeniu oddziaływania FAD oraz połowów z ich użyciem na ekosystem, w tym w stosownych przypadkach przez regulowanie różnych czynników śmiertelności połowowej (np. liczba rozmieszczonych FAD, w tym liczba zestawów FAD stosowanych przez sejnery, zdolność połowowa, liczba statków pomocniczych).
3. Plany zarządzania, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje określone w załączniku II.

▼ M3

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w tym samym okresie na każdy statek przypadało nie więcej niż 300 aktywnych FAD z bojami w użyciu.
5. Liczbę FAD z bojami w użyciu sprawdza się poprzez weryfikację rachunków telekomunikacyjnych. Weryfikacje takie przeprowadzają właściwe organy państwa członkowskiego.
6. Państwa członkowskie mogą zezwolić sejnerym pływającym pod ich banderą na wystawianie FOB, pod warunkiem że na statku rybackim znajduje się obserwator albo funkcjonujący elektroniczny system monitorowania, który jest w stanie zweryfikować rodzaj wystawienia i skład gatunkowy oraz przekazuje informacje na temat działalności połowowej Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

▼ B*Artykuł 10***Wymogi dotyczące FAD**

1. FAD spełniają następujące wymogi:
 - a) część struktury FAD znajdująca się nad powierzchnią wody nie jest pokryta żadnym materiałem albo jest pokryta wyłącznie takim materiałem, z którym wiąże się minimalne ryzyko oplątania nim gatunków niedocelowych; oraz
 - b) elementy FAD znajdujące się pod powierzchnią wody składają się wyłącznie z materiału, który uniemożliwia oplątanie nim gatunków niedocelowych.

▼ M3

2. Przy stosowaniu lub projektowaniu FAD państwa członkowskie:
 - a) zapewniają, aby wszystkie rozmieszczone FAD uniemożliwiały oplatanie, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku X;
 - b) dążą do zapewnienia, aby wszystkie FAD były wykonane z materiałów ulegających biodegradacji, takich jak materiały inne niż tworzywa sztuczne, z wyjątkiem materiałów wykorzystywanych do budowy boi śledzących FAD.
3. Co roku w swoich planach zarządzania FAD państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z działań podjętych w celu zapewnienia zgodności z ust. 2.

▼ B*Artykuł 11***Informacje o FAD przekazywane przez statki**

1. W odniesieniu do każdego rozmieszczenia FAD unijne statki łowcze będące sejnami i klipami tuńczykowymi oraz unijne statki pomocnicze gromadzą i przekazują następujące informacje i dane:

- a) pozycja FAD;
- b) data rozmieszczenia FAD;
- c) rodzaj FAD (kotwiczone FAD, dryfujące sztuczne FAD);
- d) identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD lub identyfikacja pławy, rodzaj boi – np. boja zwykła lub połączona z echosondą) lub wszelkie informacje umożliwiające ustalenie właściciela;
- e) cechy konstrukcyjne FAD (wymiary i materiał części dryfującej oraz podwodnej struktury podwieszanej, a także oplatająca funkcja podwodnej struktury podwieszanej).

2. W odniesieniu do każdej interwencji dotyczącej FAD – niezależnie od tego, czy następuje po niej połów – unijne statki łowcze będące sejnami i klipami tuńczykowymi oraz unijne statki pomocnicze gromadzą i przekazują następujące informacje:

- a) rodzaj interwencji (wybieranie, usuwanie, interwencja dotycząca urządzeń elektronicznych);
- b) pozycja FAD;
- c) data interwencji;
- d) rodzaj FAD (kotwiczone FAD, dryfujące naturalne FAD, dryfujące sztuczne FAD);

▼ M3

- e) opis kłody lub identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD i identyfikator boi lub wszelkie informacje umożliwiające identyfikację właściciela);

▼ B

- f) jeżeli po interwencji następuje połów – wyniki wystawienia w postaci połowu i przyłowu, niezależnie od tego, czy zatrzymuje się je na statku czy też odrzuca martwe albo żywe lub – jeżeli po interwencji nie następuje połów tuńczyka – powody podjęcia takiej decyzji (np. niewystarczająca liczba ryb lub zbyt małe ryby);

▼ M3

- g) identyfikator boi.

▼ B

3. W odniesieniu do każdej utraty FAD unijne statki łowcze będące sejnerami i klipami tuńczykowymi oraz unijne statki pomocnicze gromadzą i przekazują następujące informacje:

- a) ostatnia odnotowana pozycja;
b) data ostatniej odnotowanej pozycji;

▼ M3

- c) identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD i identyfikator boi).

4. Unijne statki rybackie prowadzą wykaz rozmieszczonych FAD zawierający co najmniej informacje określone w załączniku III i co miesiąc aktualizują ten wykaz zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II.

▼ B*Artykuł 12***Informacje o FAD przekazywane przez państwa członkowskie**

Co roku, 15 dni przed terminem ustalonym przez ICCAT dla danego roku, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje w celu udostępnienia ich sekretariatowi ICCAT:

- a) liczba faktycznie rozmieszczonych FAD w każdym kwartale, według rodzaju FAD, ze wskazaniem obecności lub braku pławy/boi lub echosondy powiązanej z FAD;

▼ M3

- b) liczba i rodzaj pław/boi (na przykład radiopława, tylko sonar, sonar z echosondą) rozmieszczonych w każdym miesiącu zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II;

- c) średnia liczba pław/boi aktywowanych i dezaktywowanych w każdym miesiącu, stosowanych przez każdy statek;

- d) średnia liczba utraconych FAD z aktywnymi bojami w miesiącu;

▼ B

- e) dla każdego statku pomocniczego – liczba dni na morzu w podziale na pola jednostopniowe siatki geograficznej, miesiące i państwa członkowskie bandery;

▼ M3

- f) połowy dokonane przez sejnery i klipy tuńczykowe, nakład połowowy i liczba zestawów (w przypadku okrężnic) w podziale na rodzaje połowów (z ławic związanych z FOB i z ławic swobodnie pływających) zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II;

▼ M3

- g) jeżeli działalność sejnerów prowadzona jest w powiązaniu z klipami tuńczykowymi – sprawozdania na temat połowów i nakładu połowowego sejnerów powiązanych z klipami tuńczykowymi zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania I i II.

▼ B*Artykuł 13***Dzienniki połowowe**

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) bezzwłocznie zbierano i udostępniano unijnym naukowcom papierowe i elektroniczne dzienniki połowowe oraz, w stosownych przypadkach, dzienniki FAD;
- b) dane w ramach zadania II przekazane Komisji na podstawie art. 50 zawierały informacje uzyskane z dzienników połowowych lub, w stosownych przypadkach, z dzienników FAD.

▼ M3*Artykuł 14***Obecność obserwatorów oraz zakaz rozmieszczania FAD w związku z ochroną ryb młodocianych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą nie rozmieszczały dryfujących FAD w okresie 15 dni przed rozpoczęciem okresów zamkniętych ustanowionych na podstawie prawa Unii.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą i upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyków tropikalnych określiły minimalną obecność obserwatorów w następujący sposób:

- a) w odniesieniu do taklowców o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 metrów – obecność obserwatorów obejmująca co najmniej 10 % nakładu połowowego do 2022 r., realizowana poprzez faktyczną obecność obserwatora na statku zgodnie z załącznikiem IV lub za pośrednictwem zatwierdzonego elektronicznego systemu monitorowania;
- b) w odniesieniu do sejnerów – obecność obserwatorów obejmująca 100 % nakładu połowowego, realizowana poprzez faktyczną obecność obserwatora na statku zgodnie z załącznikiem IV lub za pośrednictwem zatwierdzonego elektronicznego systemu monitorowania.

Do dnia 30 kwietnia państwa członkowskie przekazują sekretariatowi ICCAT oraz Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki, z uwzględnieniem wymogów poufności, o których mowa w art. 72, informacje za rok poprzedni zebrane przez obserwatorów lub przez zatwierdzony elektroniczny system monitorowania.

▼ B*Artykuł 15***Połowy tuńczyków tropikalnych w niektórych wodach portugalskich**

Zabrania się zatrzymywania na statku wszelkich ilości tuńczyków tropikalnych złowionych przy użyciu okrężnic w wodach podlegających suwerenności lub jurysdykcji Portugalii na podobszarze ICES X na północ od 36°30' N lub na obszarach CECAF na północ od 31° N i na wschód od 17°30' W oraz zabrania się ukierunkowanych połowów tych gatunków na wymienionych obszarach przy użyciu wspomnianych narzędzi. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

▼ **M3***Artykuł 16***Wykrywanie połowów NNN**

Jeżeli sekretarz wykonawczy ICCAT powiadomi Komisję o możliwym naruszeniu przez unijne statki rybackie art. 7 ust. 2 lub art. 14 ust. 1 lub 2, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie bandery. To państwo członkowskie natychmiast bada sytuację oraz – jeżeli statek prowadzi połowy przy wykorzystaniu obiektów, które mogą wpływać na koncentrację ryb, w tym FAD, podczas okresu zamkniętego – nakazuje, aby statek wstrzymał połowy oraz, jeżeli to konieczne, niezwłocznie opuścił obszar. Dane państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i wprowadzonych w związku z nim środkach. Komisja przekazuje te informacje państwu nadbrzeżnemu oraz sekretarzowi wykonawczemu ICCAT.

*ROZDZIAŁ II**Tuńczyk biały*

Sekcja 1

Tuńczyk biały w północnym i południowym Atlantyku▼ **B***Artykuł 17***Ograniczenia dotyczące liczby statków**

Maksymalną liczbę unijnych statków łowczych, które mogą prowadzić ukierunkowane połowy tuńczyka białego w północnym Atlantyku na obszarze konwencji ICCAT, określa się jako średnią liczbę unijnych statków łowczych, które prowadziły ukierunkowane połowy tuńczyka białego w północnym Atlantyku w latach 1993–1995.

▼ **M3***Artykuł 17a***Szczególne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową połowiących tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku**

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ⁽¹⁾, statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą w odniesieniu do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na obszarze objętym konwencją ICCAT.

2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku nie mogą połowiąć, zatrzymywać na statku, przeladowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyladowywać tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku z obszaru objętego konwencją ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

▼ M3

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na podstawie ust. 1, mogą zatrzymywać na pokładzie, przeładowywać, transportować, przetwarzać lub wyładowywać przyłów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku zgodnie z maksymalnym limitem przyłowów na pokładzie dla takich statków. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla statków pływających pod ich banderą.

*Artykuł 17b***Niewykorzystane lub przekroczone ilości w przypadku tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku**

1. Każdą niewykorzystaną część lub przekroczenie rocznej kwoty lub limitu połowowego danego państwa członkowskiego dla tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku można dodać do odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego lub odjąć od odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego, stosownie do przypadku, w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku, jaką państwo członkowskie może przenieść w tym konkretnym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w danym roku przez ICCAT.

*Artykuł 17c***Rejestr połowów tuńczyka białego w południowym Atlantyku**

Państwa członkowskie bandery statków, które poławiają tuńczyka białego w południowym Atlantyku, zgłaszają sekretariatowi ICCAT swoje dokładne i potwierdzone połowy tuńczyka białego w południowym Atlantyku jako część danych w ramach zadań I i II, o których mowa w art. 50.

*Sekcja 2***Tuńczyk biały z Morza Śródziemnego***Artykuł 17d***Połowy rekreacyjne tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym**

1. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek zakazu połowów rekreacyjnych na podstawie prawa krajowego lub prawa Unii, osoby fizyczne lub prawne biorące udział w połowach rekreacyjnych mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać lub wyładowywać nie więcej niż trzy osobniki tuńczyka białego z Morza Śródziemnego na statek dziennie.

2. Zakazuje się wprowadzania do obrotu tuńczyka białego złowionego w Morzu Śródziemnym w ramach połowów rekreacyjnych.

▼ M3

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i sekretariatowi ICCAT wykaz wszystkich statków rybackich prowadzących połowy rekreacyjne, upoważnionych do połowów tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym, co najmniej 15 dni przed rozpoczęciem przez nie działalności. Statki niewymienione w tym wykazie nie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym.

▼ B*ROZDZIAŁ III**Włócznik*

Sekcja 1

Włócznik w Oceanie Atlantyckim*Artykuł 18***Plany zarządzania włócznikiem północnoatlantyckim**

Do dnia 15 sierpnia każdego roku państwa członkowskie, którym przydzielono kwotę i których statki dokonują połowów włócznika północnoatlantyckiego, przedkładają Komisji swoje plany zarządzania. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 15 września każdego roku.

▼ M3*Artykuł 18a***Szczególne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową poławiających włócznika w północnym i południowym Atlantyku**

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2017/2403, statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą w odniesieniu do połowów włócznika w północnym i południowym Atlantyku na obszarze objętym konwencją ICCAT.

2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów włócznika w północnym i południowym Atlantyku nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyładowywać włócznika w północnym i południowym Atlantyku z obszaru objętego konwencją ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów włócznika w północnym i południowym Atlantyku na podstawie ust. 1, mogą zatrzymywać na pokładzie, przeładowywać, transportować, przetwarzać lub wyładowywać przyłów włócznika w północnym i południowym Atlantyku zgodnie z maksymalnym limitem przyłowów na pokładzie dla takich statków. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla statków pływających pod ich banderą.

▼ **M3***Artykuł 18b***Niewykorzystane ilości w przypadku włócznika w północnym i południowym Atlantyku**

1. Każdą niewykorzystaną część rocznej kwoty lub limitu połowowego danego państwa członkowskiego dla włócznika w północnym i południowym Atlantyku można dodać do odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do włócznika w północnym i południowym Atlantyku.
2. Maksymalna niewykorzystana ilość włócznika w północnym i południowym Atlantyku, jaką państwo członkowskie może przenieść w danym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w tym konkretnym roku przez ICCAT.

▼ **B***Artykuł 19***Minimalny rozmiar włócznika północnoatlantyckiego**

1. Zakazuje się ukierunkowanych połowów, zatrzymywania na statku lub przeładunku, wyładunku, transportu, składowania, wystawiania lub oferowania do sprzedaży, sprzedaży lub wprowadzania do obrotu włócznika, którego masa w relacji pełnej wynosi mniej niż 25 kg albo którego długość ogonowa wynosi mniej niż 125 cm. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 można zatrzymywać na statku, przeładowywać, przekazywać, wyładowywać, transportować, składować, sprzedawać, wystawiać lub oferować do sprzedaży przypadkowe połowy maksymalnie 15 % włócznika, którego masa w relacji pełnej wynosi mniej niż 25 kg albo którego długość ogonowa wynosi mniej niż 125 cm.
3. Tolerancję wynoszącą 15 %, o której mowa w ust. 2, oblicza się na podstawie całkowitego połowu włócznika przez dany statek wyrażonego w liczbie sztuk na wyładunek.

Sekcja 2

Włócznik śródziemnomorski▼ **M1**▼ **M3***ROZDZIAŁ IV***Żaglicowate, żaglice, marlin błękitny, marlin biały oraz ryby z gatunku *tetrapturus georgii****Artykuł 27***Uwalnianie złowionego żywego marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii***

1. W miarę możliwości unijne takłowce do połowów pelagicznych i unijne sejnery niezwłocznie uwalniają wszystkie marliny błękitne (*Makaira nigricans*), marliny białe (*Tetrapturus albidus*) oraz ryby z gatunku *Tetrapturus georgii*, które są żywe w momencie wciągnięcia sieci, z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa członków załogi, w sposób, który powoduje jak najmniejsze okaleczenia i maksymalizuje przeżywalność po uwolnieniu.

▼ **M3**

2. Państwa członkowskie zachęcają do wdrażania minimalnych norm dotyczących procedur bezpiecznego obchodzenia się z rybami i uwalniania żywych ryb, określonych w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 19-05, poprzez opracowanie wytycznych dla swojej floty. Aby umożliwić bezpieczne uwolnienie złowionych marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, na unijnych statkach rybackich w łatwo dostępnym dla członków załogi miejscu muszą znajdować się następujące elementy: podnośnik, obcinak, oczyszczacz haków i przecinak do lin.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby kapitanowie i członkowie załogi ich statków rybackich byli odpowiednio przeszkoleni w zakresie odpowiednich technik ograniczania uszkodzeń, identyfikacji ryb, obchodzenia się z nimi i ich uwalniania, aby znali te techniki i je stosowali, a także aby mieli na statku wszystkie urządzenia niezbędne do uwalniania marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* zgodnie z wytycznymi w sprawie minimalnych norm, o których mowa w ust. 2, dotyczących procedur bezpiecznego obchodzenia się z tymi rybami i uwalniania żywych ryb.

4. W połowach na obszarze konwencji ICCAT państwa członkowskie starają się zminimalizować śmiertelność marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* po uwolnieniu.

5. Państwa członkowskie mogą zezwolić takłowcom do połowów pelagicznych i sejnrom pływającym pod ich banderą na połowy i zatrzymywanie na statku, przeladunek lub wyładunek martwych marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, w granicach przysługującego im limitu połowów.

*Artykuł 28***Wyładunki marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* poza uprawnieniami do połowów**

Po wykorzystaniu przysługującej mu kwoty dane państwo członkowskie zapewnia, aby nie sprzedawano ani nie wprowadzano do obrotu wyładunków marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, które były martwe w momencie przyciągnięcia do statku. Takich wyładunków nie wlicza się do limitu połowowego określonego dla tego państwa członkowskiego na podstawie limitu wyładunku Unii ustanowionego w pkt 2 zalecenia ICCAT nr 19-05, pod warunkiem że taki zakaz zostanie wyraźnie wyjaśniony w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 71 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 29***Połowy rekreacyjne marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii***

1. Państwa członkowskie bandery statków, które dokonują połowów rekreacyjnych marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, zapewniają program obecności obserwatorów naukowych obejmujący 5 % wyładunków marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* w ramach zawodów.

2. W rekreacyjnych połowach marlina błękitnego zastosowanie ma minimalny rozmiar do celów ochrony wynoszący 251 cm długości ogonowej.

▼ M3

3. W rekreacyjnych połowach marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* zastosowanie ma minimalny rozmiar do celów ochrony wynoszący 168 cm długości ogonowej.
4. Zakazuje się sprzedaży lub oferowania do sprzedaży części lub całych tusz marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* złowionych w trakcie połowów rekreacyjnych.
5. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby w połowach rekreacyjnych wszelkie wypuszczane ryby były uwalniane w sposób powodujący jak najmniej okaleczeń.

*Artykuł 29a***Zbieranie danych dotyczących żaglic**

Państwa członkowskie zbierają dane dotyczące połowów żaglic, w tym żywych i martwych odrzutów, i co roku przekazują te dane w ramach zadania I i II w celu wsparcia procesu oceny stad.

*Artykuł 29b***Zbieranie danych i sprawozdawczość dotyczące żaglicowatych, żaglic, marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii***

1. Państwa członkowskie wdrażają programy zbierania danych, które zapewniają przekazywanie ICCAT dokładnych danych dotyczących połowu, nakładu połowowego, wielkości i odrzutów w przypadku żaglicowatych, zgodnie z wymogami ICCAT dotyczącymi przekazywania danych w ramach zadania I i II.
2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje arkusze kontroli wdrażania przepisów dotyczących żaglicowatych określone w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 18-05, w tym informacje na temat działań, które podjęły na poziomie krajowym w celu monitorowania połowów oraz ochrony żaglicowatych i zarządzania nimi.
3. Niezgłoszenie danych w ramach zadania I, w tym martwych odrzutów, w odniesieniu do marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* zgodnie z rezolucją ICCAT 01-06 i zaleceniem ICCAT 11-15 skutkuje zakazem zatrzymywania tych gatunków.

▼ B*ROZDZIAŁ V****Rekiny****Artykuł 30***Przepisy ogólne**

1. W połowach niebędących ukierunkowanymi połowami rekinów należy uwalniać żywe rekiny, które złowiono przypadkowo i które nie stanowią źródła pożywienia lub utrzymania.

▼ B

2. Państwa członkowskie, w miarę możliwości, prowadzą badania na temat gatunków rekinów złowionych na obszarze konwencji ICCAT, aby poprawić selektywność narzędzi połowowych, określić potencjalne obszary dojrzwania narybku i uwzględnić wprowadzenie obszarów i okresów zamkniętych oraz innych środków, stosownie do sytuacji. Badania te dostarczają informacji na temat najważniejszych parametrów biologicznych i ekologicznych, cyklu życia i cech behawioralnych, jak również na temat lokalizacji potencjalnych obszarów godowych, obszarów rozrodu i obszarów dojrzwania narybku.

*Artykuł 31***Żarłacz śledziowe (*Lamna nasus*)**

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku części lub całych tuszy żarłaczy śledziowych złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku żarłacz śledziowe złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

*Artykuł 32***Alopiasy (*Alopias superciliosus*)**

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku części lub całych tuszy alopiasów złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku alopiasy złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

▼ M3*Artykuł 33***Rekiny ostronose (*Isurus oxyrinchus*) w północnym Atlantyku**

1. Rekinów ostronosych złowionych przez unijne statki rybackie w północnym Atlantyku nie można okaleczać i niezwłocznie uwalnia się je do morza w miarę możliwości, z należywym uwzględnieniem bezpieczeństwa członków załogi.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą stosowały minimalne normy dotyczące procedur bezpiecznego obchodzenia się z rekinami ostronosymi w północnym Atlantyku i ich uwalniania, jak określono w załączniku IX.

*Artykuł 33a***Rekiny ostronose (*Isurus oxyrinchus*) w południowym Atlantyku**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą stosowały minimalne normy dotyczące procedur bezpiecznego obchodzenia się z rekinami ostronosymi w południowym Atlantyku i ich uwalniania, jak określono w załączniku IX.

▼ M3

2. Państwa członkowskie co miesiąc zgłaszają Komisji wszystkie dopuszczalne wyładunki rekinów ostronosych w południowym Atlantyku dokonane przez statki pływające pod ich banderą. Zgłoszenia te przedkłada się Komisji w terminie 15 dni od końca miesiąca kalendarzowego, w którym dokonano połowów. Ponadto państwa członkowskie co roku zgłaszają Komisji martwe odrzuty, żywe uwolnienia oraz łączne połowy na statkach pływające pod ich banderą.

3. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie bandery statków, które dokonały połowu (wyładunki i martwe odrzuty) rekinów ostronosych w południowym Atlantyku, informują Komisję o metodzie statystycznej zastosowanej do oszacowania martwych odrzutów i żywych uwolnień. Państwa członkowskie, w których prowadzi się tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne i rybołówstwo łodziowe, również przekazują informacje na temat swoich programów zbierania danych.

4. Przy okazji corocznego przekazywania danych w ramach zadania I i II państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie odpowiednie dane dotyczące rekina ostronosego w południowym Atlantyku, w tym dane dotyczące martwych odrzutów i żywych uwolnień oszacowane przy zastosowaniu metod zatwierdzonych przez Stały Komitet ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

5. Statki rybackie zatrzymujące rekina ostronosego w południowym Atlantyku nie mogą dokonywać przeładunku, częściowo ani w całości, rekinów ostronosych w południowym Atlantyku złowionych w związku z połowami na obszarze objętym konwencją ICCAT.

▼ B*Artykuł 34***Żarłacz białopłetwy (*Carcharhinus longimanus*)**

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku wszelkich części lub całych tuszy żarłaczy białopłetwych złowionych w związku z połowami podlegającymi ICCAT.

2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku żarłacz białopłetwe złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

*Artykuł 35***Głowomłoty**

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku części lub całych tuszy głowomłotów z rodziny *Sphyrnidae* (z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*) złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku głowomłoty złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

▼ B*Artykuł 36***Żarłacz jedwabiste (*Carcharhinus falciformis*)**

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyladunku części lub całych tuszy żarłaczy jedwabistych złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.
2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, żarłacz jedwabiste złowione w związku z połowami podlegającymi ICCAT, najpóźniej przed umieszczeniem połowu w ładowni, z należytym uwzględnieniem bezpieczeństwa załogi.
3. Unijne sejnery biorące udział w połowach podlegających ICCAT wprowadzają dodatkowe środki w celu zwiększenia przeżywalności przypadkowo złowionych żarłaczy jedwabistych. Co roku w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 71, państwa członkowskie przedkładają Komisji informacje na temat postępów w tym zakresie.

▼ M3*Artykuł 36a***Zbieranie danych dotyczących rekinów**

1. Państwa członkowskie wdrażają programy zbierania danych, które zapewniają dokładne zgłaszanie ICCAT danych dotyczących połowu, nakładu połowowego, wielkości i odrzutów w przypadku rekinów, zgodnie z wymogami dotyczącymi przekazywania danych w ramach zadania I i II.
2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje arkusze kontroli wdrażania przepisów dotyczących rekinów określone w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 18-06, w tym informacje na temat działań, które podjęły na poziomie krajowym w celu monitorowania połowów oraz ochrony rekinów i zarządzania nimi.

▼ B*Artykuł 37***Pobieranie próbek z gatunków rekinów przez obserwatorów naukowych i inne upoważnione osoby**

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu zatrzymywania na statku żarłaczy śledziowych, alopiasów, żarłaczy białopłetwych, młotowatych (z rodziny *Sphyrnidae* z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*) i żarłaczy jedwabistych, określonego w art. 31, 32, 34, 35 i 36, zezwala się na pobieranie – przez obserwatorów naukowych lub osoby upoważnione przez CPC do pobierania próbek biologicznych – próbek biologicznych podczas przemysłowych operacji połowowych, pod następującymi warunkami:
 - a) próbki biologiczne pobiera się wyłącznie od zwierząt, które przy wybraniu narzędzi połowowych były martwe;
 - b) próbki biologiczne pobiera się w ramach projektu badawczego zgłoszonego Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki przy ICCAT oraz opracowuje się z uwzględnieniem priorytetów badawczych zalecanych przez ten komitet. Projektowi badawczemu powinien towarzyszyć szczegółowy dokument opisujący cel projektu, metody, które mają być stosowane, liczbę i rodzaj próbek, jakie mają zostać pobrane oraz wskazanie czasu i miejsca pobierania próbek;

▼ B

- c) próbki biologiczne przechowuje się na statku, dopóki nie dotrze on do portu wyładunku lub przeładunku; oraz
 - d) do czasu wplynięcia do ostatecznego portu wyładunku do wszystkich próbek pobranych zgodnie z niniejszym artykułem należy dołączyć upoważnienie państwa członkowskiego bandery lub – w przypadku czarteru – czarterującej CPC i państwa członkowskiego bandery. Takie próbki i inne części okazów rekinów, od których pobrano próbki, nie mogą być wprowadzane do obrotu ani sprzedawane.
2. Próbki biologiczne, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować kręgi, tkanki, układy rozrodcze, żołądki, próbki skóry, zastawki spiralne, szczęki, całe ryby lub szkielety na potrzeby badań taksonomicznych oraz inwentaryzacji fauny.
 3. Pobieranie próbek można rozpocząć dopiero po udzieleniu upoważnienia przez dane państwo członkowskie.

*ROZDZIAŁ VI**Ptaki morskie**Artykuł 38***Środki ograniczające ryzyko w przypadku ptaków morskich na obszarze między 20° a 25° szerokości geograficznej południowej**

1. Wszystkie statki dokonujące połowów między 20° a 25° szerokości geograficznej południowej posiadają i stosują podbory straszące i tyczki liny płoszącej tori, które spełniają wymogi i dodatkowe wytyczne określone w załączniku V.
2. Stosowanie podbór straszących zawsze zaczyna się przed zanurzeniem takli w wodzie.
3. Tam, gdzie jest to wykonalne, drugą tyczkę liny płoszącej tori oraz drugą podborę straszącą stosuje się w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków.
4. Wszystkie statki posiadają zapasowe podbory straszące, które są gotowe do natychmiastowego wykorzystania.
5. Taklowce prowadzące ukierunkowane połowy włóczników przy użyciu takli z przędzy jednowłóknowej są zwolnione z wymogów ust. 1, 2 i 3, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) takle wydaje się w nocy, przy czym noc definiuje się jako okres pomiędzy zmierzchem a świtem nawigacyjnym określonym dla pozycji geograficznej połowu zgodnie z podręcznikiem nawigacyjnym; oraz
 - b) nie dalej niż 3 m od haka umieszcza się ciężarek na krętliku o minimalnej masie 60 g, tak by osiągnąć maksymalny poziom zanurzenia.

Państwa członkowskie bandery statków objętych zwolnieniem, o którym mowa w akapicie pierwszym, informują Komisję o ustaleniach naukowych uzyskanych dzięki obecności obserwatorów naukowych na tych statkach.

▼ B*Artykuł 39***Środki ograniczające ryzyko w przypadku ptaków morskich na obszarze na południe od 25° szerokości geograficznej południowej**

Taklowce stosują co najmniej dwa z następujących środków ograniczających ryzyko zgodnie z wymogami i dodatkowymi wytycznymi określonymi w załączniku V:

- a) nocne wydawanie narzędzi przy minimalnym oświetleniu pokładu;
- b) podbory straszące;
- c) obciążanie lin.

*Artykuł 40***Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do ptaków morskich**

1. Taklowce zbierają i przekazują państwu członkowskiemu swojej bandery informacje dotyczące interakcji z ptakami morskimi, w tym przypadkowego chwytania. Państwa członkowskie przekazują te informacje Komisji do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wdrażaniu środków określonych w art. 38 i 39 oraz o postępach w realizacji planu działania Unii na rzecz ograniczenia przypadkowego chwytania ptaków morskich w narzędzia połowowe.

*ROZDZIAŁ VII**Żółwie**Artykuł 41***Przepisy ogólne dotyczące żółwi morskich**

1. Sejnery unikają otaczania żółwi morskich i uwalniają żółwie morskie okrążone lub oplątane narzędziami połowowymi, w tym FAD. Sejnery zgłaszają interakcje między okrężnicami lub FAD a żółwiami morskimi państwu członkowskiemu bandery.

2. Taklowce do połowów pelagicznych posiadają i stosują urządzenia przeznaczone do bezpiecznego przenoszenia żółwi morskich, ich wypłatywania i uwalniania, które zapewniają uwalnianie żółwi morskich w sposób maksymalnie zwiększający ich szanse przeżycia.

▼ M3

2a. Państwa członkowskie wymagają, aby statki pływające pod ich banderą, które prowadzą połowy przy użyciu takli do połowów płyt-kich:

- a) stosowały wyłącznie duże zaokrąglone haki;
- b) stosowały jako przynętę wyłącznie ryby; lub

▼ M3

- c) stosowały inne środki, które zostały poddane przeglądowi oraz uznane za skuteczne i zatwierdzone przez ICCAT jako umożliwiające zmniejszenie współczynnika interakcji z żółwiami morskimi w przypadku płytkich połowów takłami.

▼ B

3. Rybacy na takłowcach do połowów pelagicznych stosują urządzenia, o których mowa w ust. 2, zgodnie z załącznikiem VI, aby maksymalnie zwiększyć szanse przeżycia żółwi morskich.

▼ M3

4. Państwa członkowskie:

- a) w przypadku gdy udokumentowano i zgłoszono Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki przypadki napotkania żółwi morskich – zapewniają ograniczenie, a w miarę możliwości wyeliminowanie interakcji z żółwiami morskimi, poprzez zastosowanie lub dalsze stosowanie co najmniej jednego z następujących środków ograniczania przyłowów:

- (i) alternatywnych lub nowych rodzajów narzędzi i modyfikacji narzędzi;
- (ii) czasowo-przestrzennych ograniczeń połowów i zamknięć w przypadku podwyższonego ryzyka interakcji z żółwiami morskimi;
- (iii) skutecznych oznaczeń narzędzi sieci stawnych, umożliwiających ich wykrycie przez żółwie morskie, takich jak stosowanie kolorów sieci, pasywnych reflektorów światła, szpagatów o większej średnicy, korków lub innych materiałów wewnątrz sieci;
- (iv) zmiany zachowań i strategii połowowych (na przykład skrócenie czasu zanurzenia itp.);

- b) wymagają od sejnów pływających pod ich banderą, aby:

- (i) w miarę możliwości unikały okrążania żółwi morskich;
- (ii) uwalniały żółwie morskie okrążone lub oplątane narzędziami połowowymi, w tym FAD, jeżeli jest to wykonalne; oraz
- (iii) zapewniały, aby rozmieszczone FAD były skonstruowane zgodnie z załącznikiem X w celu skutecznego wyeliminowania ryzyka oplątania żółwi morskich;

- c) podejmują wszelkie uzasadnione działania w celu zapewnienia bezpiecznego uwalniania żółwi morskich w sposób maksymalizujący prawdopodobieństwo ich przeżycia, poprzez wymaganie, aby:

- (i) sejnery i takłowce oraz inne rodzaje statków pływających pod ich banderą, które używają narzędzi mogących oplątać żółwie morskie, miały na pokładzie urządzenia do usuwania haczyków, przecinaki lin i wysięgniki koszowe lub kaszorki, stosownie do każdego rodzaju narzędzi oraz zgodnie z „Najlepszymi praktykami dotyczącymi obchodzenia się z żółwiami morskimi i ich uwalniania” określonymi w wytycznych FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie operacji połowowych (2009) (zwanymi dalej „wytycznymi FAO”);

▼ M3

- (ii) właściciele, operatorzy i członkowie załogi statków, o których mowa ppkt (i), a także obserwatorzy na statkach, używali sprzętu, o którym mowa w tym podpunkcie, zgodnie z praktykami dotyczącymi bezpiecznego obchodzenia się z żółwiami morskimi i ich uwalniania określonymi w załączniku VI oraz zgodnie z wytycznymi FAO;
 - (iii) właściciele, operatorzy i członkowie załogi statków, o których mowa w ppkt (i), byli zachęceni do odbywania szkoleń w zakresie korzystania ze sprzętu, o którym mowa w tym podpunkcie;
- d) wymagają od swoich rybaków na statkach prowadzących połowy gatunków objętych konwencją ICCAT, aby – jeżeli jest to wykonalne – jak najszybciej wyciągali na pokład każdego schwytanego żółwia morskiego, który jest wycieńczony lub nie porusza się, oraz starali się przywrócić jego funkcje życiowe, w tym starali się go reanimować, zgodnie z sekcją C załącznika VI, zanim bezpiecznie ponownie wpuszczą go do wody;
- e) zapewniają, aby rybacy znali i stosowali odpowiednie techniki ograniczające ryzyko i techniki postępowania opisane w załączniku VI.

5. Państwa członkowskie podejmują starania, aby zwiększyć – powyżej wymaganego do dnia 1 stycznia 2024 r. poziomu 5 % – do 10 % obecność obserwatorów naukowych na takłowcach dokonujących połowów na obszarze objętym konwencją ICCAT, na którym udokumentowano i zgłoszono Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki obecność żółwi morskich. Wzrost ten można osiągnąć dzięki obecności obserwatorów lub przy zastosowaniu elektronicznych systemów monitorowania, lub obu tych metod.

Niezależnie od akapitu pierwszego, w przypadku statków o długości całkowitej poniżej 15 m, w przypadku gdy występuje nadzwyczajne zagrożenie uniemożliwiające oddelegowanie obserwatora na statek, państwo członkowskie może zastosować alternatywną metodę monitorowania naukowego w celu zbierania danych równoważnych danym określonym w niniejszym rozporządzeniu, w sposób zapewniający porównywalną obecność. Metody alternatywne stosowane na podstawie niniejszego akapitu wymagają zatwierdzenia przez ICCAT na dorocznym posiedzeniu przed ich wdrożeniem.

6. Na Morzu Śródziemnym:

- a) ust. 2a nie ma zastosowania;
- b) ust. 4 i 5 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r.

▼ B*Artykuł 42***Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do żółwi morskich**

1. Państwa członkowskie zbierają i do dnia 30 czerwca każdego roku przekazują Komisji informacje dotyczące interakcji ich statków z żółwiami morskimi w trakcie połowów podlegających ICCAT, w podziale na rodzaje narzędzi połowowych. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku. Informacje te obejmują:

▼ B

- a) współczynniki połowu, cechy narzędzi połowowych, czas i miejsce, gatunki docelowe oraz stan okazów (tj. odrzucone martwe czy uwolnione żywe);
- b) podział interakcji w rozbiciu na gatunki żółwi morskich; oraz
- c) charakter zahaczenia lub oplątania (w tym przez FAD), rodzaj przyręty, wielkość i rodzaj haka oraz wielkość zwierzęcia.

2. W ramach sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 71, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wdrażania art. 41 oraz innych działań podjętych w celu wdrożenia – w odniesieniu do połowów podlegających ICCAT – wytycznych w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie połowów opublikowanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w roku 2010.

*ROZDZIAŁ VIII**Uprawnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i włócznika***▼ M2****▼ B**

TYTUŁ III

WSPÓLNE ŚRODKI KONTROLI*ROZDZIAŁ I**Upoważnienia**Artykuł 44***Rejestr ICCAT dotyczący statków do połowów na skalę przemysłową**

1. Zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁽¹⁾ państwa członkowskie udzielają upoważnień statkom do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą do dokonywania na obszarze konwencji ICCAT połowów ukierunkowanych, zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku gatunków ICCAT.

2. Państwa członkowskie w momencie udzielenia upoważnienia przedkładają Komisji wykazy statków rybackich do połowów na skalę przemysłową upoważnionych na podstawie ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT w celu wpisania ich do rejestru ICCAT dotyczącego statków do połowów na skalę przemysłową.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie i nie później niż w ciągu 30 dni informują Komisję o wszelkich zdarzeniach, które wymagają uzupełnienia, usunięcia lub zmiany danych w rejestrze ICCAT dotyczącym statków do połowów na skalę przemysłową. Komisja nie później niż w ciągu 45 dni od daty takiego zdarzenia przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/289 (COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

▼ B

4. Statki do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków do połowów na skalę przemysłową nie mogą na obszarze konwencji ICCAT prowadzić ukierunkowanych połowów, zatrzymywać na statku, przeładowywać ani wyładowywać gatunków ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

▼ M3*Artykuł 44a***System monitorowania statków**

W przypadku gdy statki rybackie zainstalowały urządzenia lokacyjne zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009, państwa członkowskie zapewniają, aby urządzenia lokacyjne statków rybackich pływających pod ich banderą stale i trwale działały oraz aby dane dotyczące pozycji statków zbierano i przekazywano właściwym organom państwa członkowskiego co najmniej raz na godzinę w przypadku sejnów i co najmniej raz na 2 godziny w przypadku pozostałych statków połowiących gatunki ICCAT.

W przypadku awarii technicznej lub niedziałania urządzenia lokacyjnego zainstalowanego na unijnym statku rybackim urządzenie to naprawia się lub wymienia jak najszybciej, a w każdym razie co najmniej w ciągu miesiąca od wystąpienia zdarzenia, chyba że statek nie prowadzi już działalności na obszarze objętym konwencją ICCAT. Unijne statki rybackie nie mogą rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli takie urządzenie lokacyjne nie zostanie naprawione lub wymienione.

▼ B*ROZDZIAŁ II**Czarter**Artykuł 45***Zakres stosowania**

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do umów czarterowych, które nie są umowami dotyczącymi czarteru bez załogi, zawieranych między unijnymi statkami łowczymi a statkami z CPC i niepociągających za sobą zmiany bandery przez odnośne unijne statki łowcze.

*Artykuł 46***Przepisy ogólne**

1. Unijne statki łowcze mogą uczestniczyć w umowie czarterowej zawartej z CPC tylko jako statki wyczarterowane z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) statki wyczarterowane posiadają upoważnienie połowowe udzielone przez czarterującą CPC i nie figurują w wykazie ICCAT dotyczącym statków NNN;
- b) statki wyczarterowane nie są upoważnione do połowów w ramach więcej niż jednej umowy czarterowej jednocześnie;
- c) połowy dokonane przez statki wyczarterowane są wyładowywane wyłącznie w portach czarterującej CPC, chyba że umowa czarterowa stanowi inaczej; oraz
- d) przedsiębiorstwo czarterujące ma siedzibę prawną w czarterującej CPC.

▼B

2. Każdy przeładunek na morzu jest uprzednio i należyście zatwierdzany przez czarterującą CPC i jest zgodny z rozdziałem IV niniejszego tytułu.

*Artykuł 47***Powiadamianie**

1. W momencie zawarcia umowy czarterowej państwo członkowskie bandery zgłasza Komisji swoją zgodę na umowę czarterową.

2. Jeżeli w ciągu 15 dni kalendarzowych od przekazania Komisji zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja nie zwróci się o dodatkowe informacje, statek wyczarterowany może rozpocząć odnośną działalność połowową.

3. Państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o zakończeniu każdego czarteru.

4. Komisja niezwłocznie przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, sekretariatowi ICCAT.

*ROZDZIAŁ III***Kontrola połowów***Artykuł 48***Przestrzeganie kwot i wymogów dotyczących minimalnych rozmiarów**

1. Do dnia 20 sierpnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące dokonanych w poprzednim roku połowów gatunków ICCAT objętych kwotami oraz dotyczące przestrzegania minimalnych rozmiarów.

2. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 15 września każdego roku.

*Artykuł 49***Pobieranie próbek połowu**

1. Pobieranie próbek z połowów w celu pogłębienia wiedzy na temat biologii odnośnych gatunków ICCAT i w celu szacowania parametrów niezbędnych do ich oceny prowadzi się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 ⁽¹⁾ i decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2016/1251 ⁽²⁾ oraz z „Podręcznikiem terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych” opublikowanym w 1990 r. przez ICCAT.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz.U. L 157 z 20.6.2017, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1251 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie przyjęcia wieloletniego unijnego programu gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa i akwakultury na lata 2017–2019 (Dz.U. L 207 z 1.8.2016, s. 113).

▼B

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające wymogi szczegółowe dotyczące pobierania próbek z połowów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

*Artykuł 50***Zgłaszanie połowów i nakładu połowowego**

1. O ile Komisja nie zdecyduje inaczej, aby dotrzymać terminów rocznych określonych przez ICCAT, do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane (dane w ramach zadania I):

- a) informacje za poprzedni rok dotyczące cech floty;
- b) dane szacunkowe za poprzedni rok dotyczące rocznych połowów nominalnych (w tym dane dotyczące przyłówów i odrzutów) w odniesieniu do gatunków ICCAT.

2. O ile Komisja nie zdecyduje inaczej, aby dotrzymać terminów rocznych określonych przez ICCAT, do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane (dane w ramach zadania II):

- a) dane dotyczące połowów i nakładu połowowego za poprzedni rok, w szczegółowym podziale czasoprzestrzennym; dane te obejmują dane szacunkowe dotyczące odrzutów i przypadków uwolnienia okazów, z podaniem stanu ryb (martwe lub żywe);
- b) wszelkie dane dotyczące połowów dokonanych w ramach połowów rekreacyjnych za poprzedni rok.

3. Komisja niezwłocznie przekazuje do sekretariatu ICCAT informacje, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczególne wymogi dotyczące danych w ramach zadania I i zadania II, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

*ROZDZIAŁ IV***Przeładunek***Artykuł 51***Zakres stosowania**

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do następujących operacji przeładunkowych:

- a) prowadzonych na obszarze konwencji ICCAT operacji przeładunkowych dotyczących gatunków ICCAT i innych złowionych wraz z nimi gatunków; oraz

▼B

b) prowadzonych poza obszarem konwencji ICCAT operacji przeładunkowych dotyczących złowionych na obszarze konwencji ICCAT gatunków ICCAT i innych złowionych wraz z nimi gatunków.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) niniejszy rozdział nie ma zastosowania do prowadzonych poza obszarem konwencji ICCAT przeładunków na morzu dotyczących ryb złowionych na obszarze konwencji ICCAT, w przypadku gdy takie przeładunki są objęte programem przeładunku ustanowionym przez inną regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem odpowiedzialną za połowy tuńczyka.

3. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do statków stosujących harpuni prowadzących przeładunek świeżego włócznika na morzu.

*Artykuł 52***Przeładunek w porcie**

1. Wszystkie operacje przeładunkowe odbywają się w wyznaczonych portach, z wyjątkiem operacji przeładunkowych prowadzonych na podstawie art. 53–60 przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

2. Dokonując przeładunków w porcie, unijne statki rybackie przestrzegają obowiązków określonych w załączniku VII.

3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów art. 17–22 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ani art. 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

*Artykuł 53***Przeładunek na morzu**

Przeładunek na morzu prowadzony przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową prowadzi się zgodnie z art. 54–60.

*Artykuł 54***Rejestr ICCAT dotyczący statków transportowych**

1. Państwa członkowskie udzielają upoważnień – zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁽¹⁾ – statkom transportowym do odbioru na obszarze konwencji ICCAT przeładunków na morzu od taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

2. Państwa członkowskie w momencie udzielenia upoważnienia przedkładają Komisji wykazy statków transportowych upoważnionych na podstawie ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT w celu wpisania ich do rejestru ICCAT dotyczącego statków transportowych.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289 (COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

▼ B

3. Państwa członkowskie bandery niezwłocznie informują Komisję o wszelkich uzupełnieniach, usunięciach lub zmianach w swoich wykazach statków transportowych. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

▼ M3

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, musi być zgodne z formatem i układem określonym przez sekretarza wykonawczego ICCAT i zawierać następujące informacje:

- nazwa statku, numer w rejestrze,
- numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy),
- numer IMO,
- poprzednia nazwa (jeżeli dotyczy),
- poprzednia bandera (jeżeli dotyczy),
- wcześniejsze informacje o usunięciu z innych rejestrów (jeżeli dotyczy),
- międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy,
- rodzaj statków, ich długość, pojemność rejestrowa brutto i ładowność,
- imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy właścicieli oraz operatorów,
- rodzaj dozwolonego przeładunku (tj. w porcie, na morzu),
- okres ważności upoważnienia do przeładunków.

▼ B

5. Przeładunek na morzu, o którym mowa w art. 53, może być odbierany jedynie przez statki transportowe figurujące w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych.

*Artykuł 55***Upoważnienie takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową do przeładunków na obszarze konwencji ICCAT**

1. Państwa członkowskie udzielają upoważnień – zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁽¹⁾ – takłowcom do połowów pelagicznych na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą do przeładunków na morzu.

2. Państwa członkowskie w momencie udzielenia upoważnienia przedkładają Komisji wykazy takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, którym udzielono upoważnień na podstawie ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

3. Państwa członkowskie bandery niezwłocznie informują Komisję o wszelkich uzupełnieniach, usunięciach lub zmianach w wykazach dotyczących takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową upoważnionych do przeładunków na morzu. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289 (COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

▼ B

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, musi być zgodne z formatem i układem określonym przez sekretariat ICCAT i zawierać następujące informacje:

- nazwa statku, numer w rejestrze,
- numer w rejestrze ICCAT,
- okres ważności upoważnienia do przeladunków na morzu,
- bandery, nazwy i numery w rejestrze statków transportowych, z których mogą korzystać takłowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

*Artykuł 56***Upřednie upoważnienia do przeladunków na morzu**

1. Przeladunki, które takłowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową prowadzą na wodach podlegających jurysdykcji CPC, podlegają wymogowi uzyskania upředniego upoważnienia od tej CPC. Oryginał lub kopię takiego upoważnienia należy przechowywać na statku i udostępniać na żądanie obserwatorowi regionalnemu ICCAT.

2. Takłowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie mogą prowadzić przeladunku na morzu, jeżeli nie uzyskały upředniego upoważnienia od swojego państwa członkowskiego bandery. Oryginał lub kopię takiego upoważnienia należy przechowywać na statku i udostępniać na żądanie regionalnemu obserwatorowi ICCAT.

3. W celu uzyskania upředniego upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, kapitan lub właściciel takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową co najmniej 24 godziny przed planowanym przeladunkiem przekazują organom państwa członkowskiego bandery i nadbrzeżnej CPC następujące informacje:

- a) nazwę takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową oraz jego numer w rejestrze ICCAT dotyczącym takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową upoważnionych do przeladunków na morzu;
- b) nazwę statku transportowego i jego numer w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych;
- c) produkt objęty przeladunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane, oraz – jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
- d) ilości gatunków ICCAT objętych przeladunkiem, jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
- e) ilości innych gatunków złowionych wraz z gatunkami ICCAT objęte przeladunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
- f) datę i miejsce przeladunku;
- g) lokalizację geograficzną połowów w podziale na gatunki oraz – w stosownych przypadkach – w podziale na stada, zgodnie z obszarami statystycznymi ICCAT.

▼B*Artykuł 57***Deklaracja przeładunkowa ICCAT**

1. Nie później niż 15 dni od daty przeładunku kapitan lub właściciel taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową wypełnia i przekazuje państwu członkowskiemu bandery i nadbrzeżnej CPC deklarację przeładunkową ICCAT.
2. W ciągu 24 godzin od zakończenia przeładunku kapitan odbierającego statku transportowego wypełnia i przekazuje sekretariatowi ICCAT, CPC będącej państwem bandery taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową oraz swojemu państwu członkowskiemu bandery deklarację przeładunkową ICCAT wraz z numerem w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych.
3. Co najmniej 48 godzin przed wyładunkiem kapitan odbierającego statku transportowego przekazuje właściwym organom państwa wyładunku deklarację przeładunkową ICCAT wraz z numerem w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych.
4. Wszystkim przeładowywanym na morzu gatunkom ICCAT oraz wszelkim innym złowionym wraz z nimi gatunkom, wyładowanym na obszarze lub terytorium CPC lub przywiezionym na obszar lub terytorium CPC, w formie nieprzetworzonej albo po przetworzeniu na statku, do momentu pierwszej sprzedaży towarzyszy deklaracja przeładunkowa ICCAT.

*Artykuł 58***Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT dotyczący przeładunku na morzu**

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby na wszystkich statkach transportowych dokonujących przeładunku na morzu był obecny obserwator regionalny ICCAT zgodnie z programem obecności obserwatorów regionalnych ICCAT dotyczącym przeładunku na morzu, jak ustanowiono w załączniku VIII.
2. Bez uszczerbku dla art. 73 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zadaniem obserwatora regionalnego ICCAT jest weryfikacja przestrzegania przepisów niniejszego rozdziału, a w szczególności sprawdzanie, czy przeładowane ilości są zgodne z połowem zgłoszonym w deklaracji przeładunkowej ICCAT i z połowami odnotowanymi w dzienniku połowowym statku.
3. Bez obecności na statku regionalnego obserwatora ICCAT statkom nie wolno rozpoczynać ani kontynuować przeładunku na obszarze konwencji ICCAT, z wyjątkiem należycie zgłoszonych sekretariatowi ICCAT przypadków wystąpienia siły wyższej.

▼M3*Artykuł 58a***Zdrowie i bezpieczeństwo obserwatorów w programach obecności obserwatorów regionalnych ICCAT przy przeładunku na morzu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy statek pływający pod ich banderą, na którym przebywa obserwator regionalny ICCAT, był podczas całego rejsu wyposażony w odpowiedni sprzęt bezpieczeństwa, w tym:

▼ M3

- a) tratwy ratunkowe o wystarczającej pojemności dla wszystkich osób znajdujących się na statku i posiadające świadectwo inspekcji ważne przez cały czas oddelegowania obserwatora;
- b) kamizelki ratunkowe lub kombinezony ratunkowe w wystarczającej liczbie dla wszystkich osób znajdujących się na statku i zgodne z odpowiednimi normami międzynarodowymi; oraz
- c) właściwie zarejestrowaną radiopławę awaryjną EPIRB oraz transponder radarowy do celów poszukiwania i ratownictwa (SART), które muszą funkcjonować do zakończenia oddelegowania obserwatora.

2. Każdy unijny statek rybacki, na którym przebywa obserwator regionalny ICCAT, opracowuje i wdraża plan działania na wypadek sytuacji nadzwyczajnej (EAP), który ma być realizowany w przypadku śmierci obserwatora, jego zaginięcia lub podejrzenia, że wypadł on za burtę, cierpi na poważną chorobę lub odniósł obrażenia zagrażające jego zdrowiu, bezpieczeństwu lub dobrostanowi, lub został zaatakowany, zastraszony, był nękanym lub że kierowano groźby pod jego adresem. Taki EAP obejmuje między innymi elementy określone w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 19-10.

3. Każdy unijny statek rybacki, na którym przebywa obserwator regionalny ICCAT, przedkłada swój EAP Komisji, która przekazuje go ICCAT w celu publikacji na stronie internetowej ICCAT. Nowy lub zmieniony EAP, gdy staje się dostępny, przekazywany jest Komisji, która przekazuje go ICCAT w celu publikacji na stronie internetowej ICCAT.

4. Obserwator regionalny ICCAT może przebywać na unijnym statku rybackim tylko wtedy, gdy statek ten przedłożył EAP. Ponadto jeżeli Komisja, na podstawie informacji zawartych w EAP, stwierdzi niezgodności z normami określonymi w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 19-10, może podjąć decyzję o wstrzymaniu oddelegowania obserwatora na statek danego państwa członkowskiego bandery do czasu, gdy niespójność zostanie w wystarczającym stopniu usunięta.

▼ B*Artykuł 59***Obowiązki sprawozdawcze**

1. Państwo członkowskie bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, które dokonały przeładunków, oraz państwo członkowskie bandery statków transportowych, które odebrały przeładunki w poprzednim roku, do dnia 15 sierpnia każdego roku zgłaszają Komisji:

- a) ilości połowów gatunków ICCAT przeładowane w poprzednim roku, w podziale na gatunki oraz – jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
- b) ilości innych gatunków złowionych wraz z gatunkami ICCAT przeładowane w poprzednim roku, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
- c) wykaz taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, które dokonały przeładunków w poprzednim roku;

▼ B

d) kompleksowe sprawozdanie oceniające treść i wnioski sprawozdań obserwatorów regionalnych ICCAT oddelegowanych na statki transportowe, które odebrały przeładunki od taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

2. Komisja przekazuje informacje otrzymane na podstawie ust. 1 sekretariatowi ICCAT do dnia 15 września każdego roku.

*Artykuł 60***Spójność zgłaszanych danych**

Państwo członkowskie bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową prowadzących przeładunki na morzu dokonuje przeglądu informacji, które otrzymało na podstawie niniejszego rozporządzenia, w celu sprawdzenia spójności między zgłoszonymi połowami, przeładunkami i wyładunkami każdego statku, w razie konieczności współpracując przy tym z państwem wyładunku. Taką weryfikację należy przeprowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i utrudnień dla statku i nie spowoduje pogorszenia jakości ryb.

*ROZDZIAŁ V****Programy obecności obserwatorów naukowych****Artykuł 61***Ustanowienie krajowych programów obecności obserwatorów naukowych**

1. Państwa członkowskie ustanawiają krajowe programy obecności obserwatorów naukowych, które zapewniają:

▼ M3

a) obecność obserwatorów obejmującą co najmniej 5 % nakładu połowowego w każdym połowach ukierunkowanych na gatunki ICCAT prowadzonych przy użyciu takli pelagicznych, okrężnic, węd, pułapek, sieci skrzelowych i włoków;

▼ B

b) w przypadku statków wycarterowanych – na zasadzie odstępstwa od lit. a) – obecność obserwatorów obejmującą co najmniej 10 % nakładu połowowego w każdym połowach przy użyciu takli pelagicznych, okrężnic i węd;

c) reprezentatywne czasowo-przestrzenne objęcie działalności floty, aby zapewnić zebranie wystarczających i odpowiednich danych, z uwzględnieniem charakterystyki flot i połowów;

d) zbieranie danych na temat wszystkich aspektów operacji połowowych, w tym połowu, jak określono w art. 63 ust. 1.

▼ M3

2. Odsetek obecności obserwatorów, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), oblicza się w następujący sposób:

a) w przypadku połowów przy użyciu okrężnic – w liczbie zestawów lub rejsów;

▼ M3

- b) w przypadku połowów przy użyciu takli pelagicznych – w liczbie dni połowowych, zestawów lub rejsów;
- c) w przypadku połowów przy użyciu kliprów tuńczykowych i pułapek – w liczbie dni połowowych;
- d) w przypadku połowów z wykorzystaniem sieci skrzelowych – w liczbie godzin lub dni połowowych; oraz
- e) w przypadku połowów przy użyciu włoków – w liczbie zaciągów lub dni połowowych.

▼ B

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) w przypadku statków o długości całkowitej poniżej 15 m, jeżeli występuje nadzwyczajne zagrożenie uniemożliwiające wysłanie obserwatora na statek, państwo członkowskie może zastosować alternatywną metodę monitorowania naukowego. Ta alternatywna metoda zapewnia obecność porównywalną z obecnością obserwatorów określoną w ust. 1 lit. a) oraz równoważne zbieranie danych. Zainteresowane państwo członkowskie podaje Komisji szczegółowe informacje dotyczące metody alternatywnej.

4. Komisja przekazuje szczegółowe informacje dotyczące metody alternatywnej, o której mowa w ust. 3, Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki przy ICCAT w celu ich oceny. Alternatywne metody wymagają przed ich wdrożeniem zatwierdzenia przez Komisję ICCAT na dorocznym posiedzeniu ICCAT.

*Artykuł 62***Kwalifikacje obserwatorów naukowych**

Państwa członkowskie zapewniają, aby przed wysłaniem na statek obserwatorzy przeszli niezbędne szkolenia, posiadali odpowiednie kwalifikacje i otrzymali akredytację. Obserwatorzy mają następujące kwalifikacje:

- a) dostateczną wiedzę i doświadczenie umożliwiające rozpoznawanie gatunków i zbieranie informacji dotyczących różnych konfiguracji narzędzi połowowych;
- b) zadowalającą znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT;
- c) umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych zbieranych w ramach programu;
- d) umiejętność pobierania próbek biologicznych;
- e) nie są członkami załogi statku rybackiego, na którym prowadzą obserwację; oraz
- f) nie są pracownikami przedsiębiorstwa posiadającego statki rybackie biorącego udział w obserwowanych połowach.

▼ **M3***Artykuł 63***Obowiązki obserwatorów naukowych**

1. Każde państwo członkowskie wymaga, aby obserwatorzy wykonywali w szczególności następujące zadania:

a) rejestracja i zgłaszanie informacji dotyczących działalności połowowej statku, na którym prowadzą obserwacje, w tym co najmniej:

(i) zbieranie danych, w tym oszacowanie całkowitego połowu gatunków docelowych, przyłowy i odrzutów (w tym rekinów, żółwi morskich, ssaków morskich i ptaków morskich), oszacowanie lub pomiar – na ile to możliwe – składu wielkościowego, stanu okazów (tj. zatrzymane, odrzucone martwe, uwolnione żywe) i zbieranie próbek biologicznych do analizy cyklu życiowego (na przykład gonady, kolce, łuski);

(ii) informacje na temat wszystkich znalezionych znaczków;

(iii) informacje dotyczące operacji połowowych, w tym długość i szerokość geograficzną obszaru połowu, informacje dotyczące nakładu połowowego (na przykład liczba zaciągów, liczba haków), datę każdej operacji połowowej, w tym, w stosownych przypadkach, godziny rozpoczęcia i wstrzymania działalności połowowej, informacje na temat wykorzystania przedmiotów powodujących koncentrację ryb, w tym FAD, oraz informacje na temat ogólnego stanu uwolnionych zwierząt związane ze wskaźnikami przeżywalności (tj. martwe lub żywe, ranne);

b) obserwacja i rejestracja przypadków, w których zastosowano środki ograniczania przypadkowych połowów, oraz zgłaszanie innych odpowiednich informacji;

c) w miarę możliwości obserwacja i raporty dotyczące warunków środowiskowych (na przykład stan morza, parametry klimatyczne i hydrologiczne);

d) obserwacja i rejestracja przypadków zastosowania FAD, zgodnie z programem obecności obserwatorów regionalnych ICCAT przyjętym w ramach wieloletniego programu ochrony tuńczyka tropikalnego i zarządzania nim; oraz

e) wykonywanie wszelkich innych zadań naukowych zgodnie z zaleceniami Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki i uzgodnionych przez Komisję.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby obserwatorzy:

a) nie ingerowali w wyposażenie elektroniczne statku;

b) znali procedury awaryjne na statku, w tym lokalizację tratw ratunkowych, gaśnic i apteczek pierwszej pomocy;

▼ M3

- c) porozumiewali się w razie potrzeby z kapitanem w istotnych kwestiach dotyczących obserwatorów i ich zadań;
 - d) nie utrudniali ani nie zakłócali działalności połowowej i zwykłych działań statku;
 - e) uczestniczyli w spotkaniach podsumowujących z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub krajowego organu odpowiedzialnego za realizację programu obecności obserwatorów.
3. Kapitan statku, na który obserwator został oddelegowany:
- a) umożliwia odpowiedni dostęp do statku i jego operacji;
 - b) umożliwia obserwatorowi skuteczne wykonywanie jego zadań, w tym poprzez:
 - (i) zapewnienie odpowiedniego dostępu do narzędzi połowowych, dokumentacji (w tym elektronicznych i papierowych dzienników połowowych) oraz połowu;
 - (ii) porozumiewanie się w dowolnej chwili z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub organu krajowego;
 - (iii) zapewnienie odpowiedniego dostępu do elektronicznych i innych urządzeń istotnych dla działalności połowowej, w tym:
 - satelitarnych urządzeń nawigacyjnych,
 - elektronicznych urządzeń łączności;
 - (iv) zapewnienie, aby nikt na statku poddany obserwacji nie uszkadzał ani nie niszczył sprzętu lub dokumentacji należących do obserwatora, nie utrudniał ani nie zakłócał pracy obserwatora, ani nie działał w inny sposób, który mógłby bez uzasadnienia uniemożliwić obserwatorowi wykonywanie jego zadań;
 - c) zapewnia obserwatorom zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne i medyczne, takie same, jakimi dysponują oficerowie;
 - d) zapewnia obserwatorowi odpowiednie miejsce do wykonywania zadań na mostku lub w sterowni, a także miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania zadań obserwatora.
4. Każde państwo członkowskie:
- a) nakłada na statki pływające pod jego banderą wymóg, aby podczas połowów gatunków ICCAT był na nich obecny obserwator naukowy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - b) nadzoruje bezpieczeństwo swoich obserwatorów;
 - c) zachęca, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, swój instytut naukowy lub organ krajowy do zawierania porozumień z instytutami naukowymi lub organami krajowymi innych państw członkowskich lub CPC w celu wymiany między nimi raportów obserwatorów oraz danych przedstawianych przez obserwatorów;

▼ M3

- d) podaje w sprawozdaniu rocznym – do użytku Komisji i Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki – szczegółowe informacje dotyczące wdrożenia zalecenia ICCAT 16-14, które obejmują:
- (i) informacje na temat struktury i kształtu ich programów obecności obserwatorów naukowych, w tym między innymi:
 - docelowy poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych, a także to, w jaki sposób jest on mierzony,
 - dane, które muszą zostać zebrane,
 - stosowane protokoły zbierania i przetwarzania danych,
 - informacje na temat sposobu wybierania statków na potrzeby osiągnięcia celu wyznaczonego przez państwa członkowskie w zakresie docelowego poziomu obecności obserwatorów,
 - wymogi w zakresie przeszkolenia obserwatorów, oraz
 - wymogi w zakresie kwalifikacji obserwatorów;
 - (ii) liczbę monitorowanych statków, osiągnięty poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych oraz szczegółowe informacje na temat sposobu obliczenia poziomu obecności obserwatorów;
- e) po pierwszym przekazaniu informacji wymaganych na podstawie lit. d) ppkt (i), zgłasza zmiany w strukturze i kształcie swoich programów obecności obserwatorów w sprawozdaniach rocznych wyłącznie wtedy, gdy zmiany takie mają miejsce, oraz nadal przekazuje Komisji co roku informacje wymagane na podstawie lit. d) ppkt (ii);
- f) każdego roku, za pomocą wskazanych formatów elektronicznych, które są opracowywane przez Stały Komitet ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki, przekazuje temu komitetowi informacje zebrane w ramach krajowych programów obecności obserwatorów w celu wykorzystania przez Komisję, w szczególności na potrzeby oceny stad i do innych celów naukowych, zgodnie z obowiązującymi procedurami dotyczącymi innych wymogów dotyczących przekazywania danych oraz z krajowymi wymogami poufności;
- g) zapewnia wdrożenie rzetelnych protokołów zbierania danych przez obserwatorów podczas wykonywania ich zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym, w razie konieczności i w stosownych przypadkach, wykorzystywanie fotografii.

▼ B*Artykuł 64***Przekazywanie zebranych informacji**

Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje zebrane w ramach krajowych programów obecności obserwatorów naukowych. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku.

*ROZDZIAŁ VI****Kontrola statków rybackich państw trzecich w portach państw członkowskich****Artykuł 65***Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do wyznaczonych portów i punktów kontaktowych**

1. Państwa członkowskie, które zamierzają udzielić dostępu do swoich portów statkom rybackim państw trzecich przewożącym gatunki ICCAT lub przetwory rybne uzyskane z takich gatunków, których wcześniej nie wyładowano ani nie przeładowano w portach:

- a) wyznaczają porty, o wejście do których mogą wystąpić statki rybackie państw trzecich na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
- b) wyznaczają punkt kontaktowy do celów odbierania uprzedniego powiadomienia na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
- c) wyznaczają punkt kontaktowy do celów przekazywania sprawozdań z inspekcji w porcie na podstawie art. 66 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany w wykazie wyznaczonych portów i punktów kontaktowych co najmniej 30 dni przed wejściem takich zmian w życie. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT co najmniej 14 dni przed wejściem takich zmian w życie.

*Artykuł 66***Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do inspekcji w portach**

1. Państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję przekazuje Komisji kopię sprawozdania z inspekcji w porcie, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, nie później niż 10 dni od daty zakończenia inspekcji. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT nie później niż 14 dni od daty zakończenia inspekcji.

2. Jeżeli sprawozdania z inspekcji w porcie nie można przekazać w okresie 10 dni, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję zgłasza Komisji w tym terminie przyczyny opóźnienia i datę przekazania sprawozdania.

▼ B

3. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji stanowią w ocenie inspektora powód do przypuszczenia, że statek państwa trzeciego naruszył środki ochrony i zarządzania ICCAT, zastosowanie ma art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

▼ M3

4. Każde państwo członkowskie dokonuje corocznie inspekcji co najmniej 5 % operacji wyładunku i przeładunku prowadzonych przez statki rybackie państw trzecich w jego wyznaczonych portach.

5. Państwa członkowskie bandery rozpatrują zgłoszenia naruszeń pochodzące od inspektorów państwa portu oraz podejmują działania w związku z tymi zgłoszeniami na podobnej podstawie, jak w przypadku zgłoszeń od swoich własnych inspektorów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2403.

▼ B*ROZDZIAŁ VII**Egzekwowanie przepisów***▼ M3***Artykuł 66a***Obserwacja statków**

1. Państwa członkowskie gromadzą jak najwięcej informacji w ramach działań inspekcyjnych i nadzorczych, które ich właściwe organy prowadzą na obszarze objętym konwencją ICCAT, w przypadku zaobserwowania, że unijny statek rybacki, statek rybacki państwa trzeciego lub statek bez przynależności państwowej prowadzi połowy lub działania związane z połowami (na przykład przeładunek), co do których domniemywa się, że są związane z połowami NNN.

2. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat obserwacji statków zgodnie z arkuszem informacyjnym dotyczącym obserwacji określonym w załączniku do zalecenia ICCAT 19-09.

3. W przypadku gdy zostanie zaobserwowany statek na podstawie ust. 1, zainteresowane państwo członkowskie (zwane dalej „państwem członkowskim, które dokonało obserwacji”), bez zbędnej zwłoki zgłasza to właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub CPC bandery lub państwa bandery niebędącego CPC zaobserwowanego statku i przekazuje tym organom wszelkie zarejestrowane obrazy statku oraz:

a) jeżeli zaobserwowany statek pływa pod banderą państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery bez zbędnej zwłoki podejmuje odpowiednie działania w odniesieniu do danego statku; zarówno państwo członkowskie, które dokonało obserwacji, jak i państwo członkowskie bandery zaobserwowanego statku przekazują Komisji i Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) informacje na temat obserwacji, w tym szczegółowe informacje na temat wszelkich podjętych działań następczych;

b) jeżeli zaobserwowany statek pływa pod banderą innej CPC, państwa niebędącego CPC lub pływa pod nieokreśloną banderą lub nie posiada przynależności państwowej, państwo członkowskie, które dokonało obserwacji, bez zbędnej zwłoki przekazuje Komisji i EFCA wszystkie odpowiednie informacje związane z obserwacją; w stosownych przypadkach Komisja przekazuje informacje związane z obserwacją sekretariatowi ICCAT.

▼ B*Artykuł 67***Domniemane naruszenia zgłoszone przez państwa członkowskie**

1. W uzupełnieniu wymogów określonych w art. 48 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 państwa członkowskie przekazują Komisji, co najmniej 140 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT, wszelkie udokumentowane informacje, które świadczą o możliwym nieprzestrzeganiu przez CPC środków ochrony i zarządzania ICCAT. Komisja analizuje te informacje i w stosownych przypadkach przekazuje je sekretariatowi ICCAT co najmniej 120 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz statków łowczych o długości całkowitej równej co najmniej 12 m i statków przetwórci ryb, holowników, statków biorących udział w przeładunkach oraz statków pomocniczych, które rzekomo prowadziły połowy NNN na obszarze konwencji ICCAT w ciągu bieżącego i poprzedniego roku, wraz z dowodami na domniemane połowy NNN. Wykaz ten należy przekazać co najmniej 140 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT. Komisja analizuje te informacje oraz – jeżeli informacje te są wystarczająco udokumentowane – przekazuje je sekretariatowi ICCAT co najmniej 120 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT w celu sporządzenia wstępnego wykazu ICCAT dotyczącego statków NNN.

*Artykuł 68***Wstępny wykaz ICCAT dotyczący statków NNN**

Państwa członkowskie ściśle monitorują statki objęte wstępnym wykazem ICCAT dotyczącym statków NNN przekazany przez sekretarza wykonawczego ICCAT, aby ustalić działania i ewentualne zmiany nazwy, bandery lub zarejestrowanego właściciela tych statków.

*Artykuł 69***Domniemane przypadki nieprzestrzegania przepisów zgłoszone przez sekretarza wykonawczego ICCAT**

1. Jeżeli Komisja otrzyma od sekretarza wykonawczego ICCAT jakiegokolwiek informacje wskazujące na możliwe nieprzestrzeganie przepisów przez państwo członkowskie, niezwłocznie przesyła te informacje odnośnemu państwu członkowskiemu.

2. Odnośne państwo członkowskie przekazuje Komisji, co najmniej 45 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT, wyniki postępowania wyjaśniającego podjętego w odniesieniu do zarzutów dotyczących nieprzestrzegania przepisów oraz wyniki wszelkich działań podjętych w celu rozwiązania kwestii przestrzegania przepisów. Komisja przekazuje te informacje sekretarzowi wykonawczemu ICCAT co najmniej 30 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT.

▼ M3*Artykuł 69a***Statki NNN**

Państwa członkowskie zapewniają, aby statki umieszczone w wykazie ICCAT dotyczącym statków NNN nie były upoważnione do wyładunku, przeładunku, uzupełniania paliwa, uzupełniania zapasów ani udziału w innych transakcjach handlowych.

▼B*Artykuł 70***Domniemane naruszenia przepisów zgłoszone przez CPC**

1. Państwa członkowskie wyznaczają punkt kontaktowy do celów odbierania sprawozdań z inspekcji w porcie od CPC.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany dotyczące punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 1, co najmniej 30 dni przed wejściem takich zmian w życie. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT co najmniej 14 dni przed wejściem takich zmian w życie.
3. Jeżeli wyznaczony przez państwo członkowskie punkt kontaktowy otrzyma od CPC sprawozdanie z inspekcji w porcie zawierające dowody na to, że statek rybacki pływający pod banderą tego państwa członkowskiego naruszył środki ochrony i zarządzania ICCAT, to państwo członkowskie niezwłocznie wszczyna postępowanie wyjaśniające w sprawie tego naruszenia oraz w terminie 160 dni od otrzymania takiego sprawozdania z inspekcji w porcie powiadamia Komisję o statusie postępowania wyjaśniającego oraz o wszelkich działaniach egzekucyjnych, które ewentualnie podjęto.
4. Jeżeli państwo członkowskie bandery nie może dotrzymać terminu, o którym mowa w ust. 3, zgłasza Komisji przyczyny opóźnienia i informuje, kiedy zostanie przekazane sprawozdanie dotyczące statusu postępowania wyjaśniającego.
5. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT w ciągu 180 dni od otrzymania sprawozdania z inspekcji w porcie oraz włącza do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 71, informacje dotyczące statusu postępowań wyjaśniających i wszelkich działań egzekucyjnych podjętych przez państwo członkowskie bandery.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 71***Sprawozdanie roczne**

1. Do dnia ►**M3** 1 sierpnia ◀ każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok kalendarzowy, które zawiera informacje na temat połowów, badań naukowych, statystyk, zarządzania, inspekcji i działań w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz – w stosownych przypadkach – wszelkie informacje dodatkowe.
2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje dotyczące kroków podjętych w celu ograniczenia przyłowów oraz zmniejszenia odrzutów, a także dotyczące wszelkich badań naukowych w tej dziedzinie.
3. Komisja niezwłocznie kompiluje informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2 i przesyła je do sekretariatu ICCAT.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe wymogi dotyczące formatu sprawozdania rocznego, o którym mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

▼B*Artykuł 72***Poufność**

Dane zebrane i wymienione na podstawie niniejszego rozporządzenia traktuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności na podstawie art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

*Artykuł 73***Procedura wprowadzania zmian**

1. W przypadku gdy będzie to konieczne do wdrożenia do prawa Unii zmian w obowiązujących zaleceniach ICCAT, które stają się wiążące dla Unii, i w zakresie, w jakim zmiany w prawie Unii nie będą wykraczały poza zalecenia ICCAT, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 74 aktów delegowanych w celu zmiany:

▼M3

- a) załączników I–X;
- aa) ograniczeń zdolności połowowej w odniesieniu do tuńczyków tropikalnych na podstawie art. 5a w związku z raportowaniem rocznego planu połowowego i planu zarządzania zdolnością, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, a także liczby statków pomocniczych, o których mowa w ust. 3 tego artykułu;
- b) terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1, art. 8, art. 9 ust. 1, art. 14 ust. 1, art. 18, art. 20 ust. 2, 3 i 4, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 1 i 2, art. 26 ust. 1 i 3, art. 40 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 44 ust. 3, art. 47 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 2, art. 50 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 3, art. 57 ust. 1, 2 i 3, art. 59 ust. 1 i 2, art. 64, art. 65 ust. 2, art. 66 ust. 1 i 2, art. 67 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 71 ust. 1;
- ba) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku opastuna na podstawie art. 8a;
- bb) wymogów dotyczących FAD na podstawie art. 10 ust. 1 i 2;
- bc) odniesień do zaleceń ICCAT, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 28, art. 27 ust. 3, art. 29b ust. 2 i 3, art. 36a ust. 2, art. 58a ust. 2 i 4, art. 63 ust. 4 lit. d) i art. 66a ust. 2;
- c) minimalnego poziomu obecności obserwatorów na podstawie art. 14 ust. 2;

▼ M3

- ca) ograniczeń liczby unijnych statków łowczych połowiących tuńczyka białego w północnym Atlantyku na podstawie art. 17;
- cb) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na podstawie art. 17b;
- cc) planów zarządzania włócznikiem w północnym Atlantyku na podstawie art. 18;
- cd) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku włócznika w północnym i południowym Atlantyku na podstawie art. 18b;

▼ B

- d) minimalnych rozmiarów ustanowionych w art. 19 ust. 1 i 2, art. 24 ust. 2 oraz art. 29 ust. 2 i 3;
- e) tolerancji ustanowionych w art. 19 ust. 2 i 3, art. 21 oraz art. 24 ust. 3;
- f) specyfikacji technicznych dotyczących haków i takli ustanowionych w art. 25 oraz art. 38 ust. 5 lit. b);
- g) obecności obserwatorów naukowych ustanowionej w art. 29 ust. 1 oraz art. 61 ust. 1 lit. a) i b);
- h) rodzaju informacji i danych ustanowionych w art. 11 ust. 1, 2 i 3, art. 12, art. 20 ust. 2, art. 26 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 50 ust. 1 i 2, art. 54 ust. 4, art. 55 ust. 4, art. 56 ust. 3 oraz art. 59 ust. 1;
- i) maksymalnej liczby boi instrumentalnych ustanowionej w art. 9 ust. 4;

▼ M3

- j) wymogów mających na celu maksymalizację przeżywalności żółwi morskich na podstawie art. 41;
- k) obliczania poziomu obecności obserwatorów na podstawie art. 61 ust. 2.

▼ B

2. Wszelkie zmiany przyjmowane zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia zmian odnośnego zalecenia ICCAT do prawa Unii.

*Artykuł 74***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom ustanowionym w niniejszym artykule.

▼B

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 73, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 3 grudnia 2017 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 73, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 73 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 75***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 76***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001**

W rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001 uchyla się art. 4, 5, 6, 6a, 7, 8a, 8b, 8c, 9, 9a, oraz art.10–19.

*Artykuł 77***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1984/2003**

W rozporządzeniu (WE) nr 1984/2003 wprowadza się następujące zmiany:

▼B

a) w art. 3 dodaje się litery w brzmieniu:

„g) statek do połowów na skalę przemysłową: statek rybacki o długości całkowitej równej co najmniej 20 m;

h) takłowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową: takłowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej równej co najmniej 24 m.”;

b) w art. 4 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) jeżeli połowy zostały dokonane przez statek do połowów na skalę przemysłową – jest akceptowany tylko wtedy, gdy statek ten znajduje się w rejestrze statków ICCAT.”;

c) w art. 5 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) jeżeli połowy zostały dokonane przez statek do połowów na skalę przemysłową – jest zatwierdzony tylko wtedy, gdy statek ten znajduje się w rejestrze statków ICCAT.”;

d) w rozdziale 2 dodaje się sekcję w brzmieniu:

„S e k c j a 4

Obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do produktów przeladowywanych na obszarze konwencji ICCAT

Artykuł 7a

Dokumenty statystyczne i sprawozdawczość

1. Zatwierdzając dokumenty statystyczne, państwo członkowskie bandery takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową zapewnia, aby przeladunki były zgodne z ilością połowu zgłoszoną przez każdy taki statek.

2. Państwo członkowskie bandery takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową zatwierdza dokumenty statystyczne dotyczące przeladowanych ryb po potwierdzeniu, że przeladunek przeprowadzono zgodnie z art. 51–58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 (*). Potwierdzenie takie opiera się na informacjach otrzymanych w ramach programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT dotyczącego przeladunku na morzu.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby w trakcie przywozu na ich obszar lub terytorium gatunkom objętym programami sporządzania dokumentacji statystycznej, złowionym na obszarze konwencji ICCAT przez takłowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, towarzyszyły dokumenty statystyczne zatwierdzone dla statków umieszczonych w wykazie ICCAT dotyczącym takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową upoważnionych do przeladunku na morzu oraz kopia deklaracji przeladunkowej ICCAT.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).”.

▼ B

Artykuł 78

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 520/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 520/2007 uchyla się art. 4 pkt 1 i tytuł II oraz załączniki II, III i IV.

Artykuł 79

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼ M3

ZAŁĄCZNIK I

Gatunki ICCAT

Rodzina	Nazwa łacińska	Nazwa polska
Makrelowate	<i>Acanthocybium solandri</i>	Solandra
	<i>Allothunnus fallai</i>	Tuńczyk smukły
	<i>Auxis rochei</i>	Tazar marun
	<i>Auxis thazard</i>	Tazar
	<i>Euthynnus alletteratus</i>	Tunek
	<i>Gasterochisma melampus</i>	Tuńczyk motylowy
	<i>Katsuwonus pelamis</i>	Bonito
	<i>Orcynopsis unicolor</i>	Orcyn
	<i>Sarda sarda</i>	Pelamida
	<i>Scomberomorus brasiliensis</i>	Makrela brazylijska
	<i>Scomberomorus cavalla</i>	Makrela kawala
	<i>Scomberomorus maculatus</i>	Makrela hiszpańska
	<i>Scomberomorus regalis</i>	Makrela królewska
	<i>Scomberomorus tritor</i>	Makrela zachodnioafrykańska
	<i>Thunnus alalunga</i>	Tuńczyk biały
	<i>Thunnus albacares</i>	Tuńczyk żółtopłetwy
	<i>Thunnus atlanticus</i>	Tuńczyk czarnopłetwy
	<i>Thunnus maccoyii</i>	Tuńczyk południowy
<i>Thunnus obesus</i>	Opastun	
<i>Thunnus thynnus</i>	Tuńczyk błękitnopłetwy	
Żaglicowate	<i>Istiophorus albicans</i>	Żaglica atlantycka
	<i>Makaira indica</i>	Marlin czarny
	<i>Makaira nigricans</i>	Marlin błękitny
	<i>Tetrapturus albidus</i>	Marlin biały
	<i>Tetrapturus belone</i>	Marlin śródziemnomorski
	<i>Tetrapturus georgii</i>	Tetrapturus georgii
	<i>Tetrapturus pfluegeri</i>	Marlin długonosy
Włócznikowate	<i>Xiphias gladius</i>	Włócznik
Kosogonowate	<i>Alopias superciliosus</i>	Rekin lis
	<i>Alopias vulpinus</i>	Kosogon

▼ M3

Rodzina	Nazwa łacińska	Nazwa polska
<i>Żarłaczowate</i>	<i>Carcharhinus falciformis</i>	Żarłacz jedwabisty
	<i>Carcharhinus galapagensis</i>	Żarłacz galapagoski
	<i>Carcharhinus longimanus</i>	Żarłacz białopłetwy
	<i>Prionace glauca</i>	Żarłacz błękitny
<i>Lamnowate</i>	<i>Carcharodon carcharias</i>	Żarłacz biały
	<i>Isurus oxyrinchus</i>	Rekin ostronosy
	<i>Isurus paucus</i>	Ostronos długopłetwy
	<i>Lamna nasus</i>	Żarłacz śledziowy
<i>Młotowate</i>	<i>Sphyrna lewini</i>	Rekin młot tropikalny
	<i>Sphyrna mokarran</i>	Rekin młot wielki
	<i>Sphyrna zygaena</i>	Rekin młot
<i>Rhincodontidae</i>	<i>Rhincodon typus</i>	Rekin wielorybi
<i>Pseudocarchariidae</i>	<i>Pseudocarcharias kamoharai</i>	Żarłacz krokodyli
<i>Długoszprowate</i>	<i>Cetorhinus maximus</i>	Długoszpar
<i>Ogońcowate</i>	<i>Pteroplatytrygon violacea</i>	Ogończa pelagiczna
<i>Mantowate</i>	<i>Manta alfredi</i>	Nie dotyczy ⁽¹⁾
	<i>Manta birostris</i>	Manta
	<i>Mobula hypostoma</i>	Brak nazwy polskiej
	<i>Mobula japonica</i>	Nie dotyczy ⁽¹⁾
	<i>Mobula mobular</i>	Mobula śródziemnomorska
	<i>Mobula tarapacana</i>	Brak nazwy polskiej
	<i>Mobula thurstoni</i>	Mobula thurstoni

⁽¹⁾ Brak nazwy zwyczajowej.

*ZALĄCZNIK II***WYTYCZNE W ZAKRESIE OPRACOWYWANIA PLANÓW ZARZĄDZANIA DOTYCZĄCYCH URZĄDZEŃ DO SZTUCZNEJ KONCENTRACJI RYB (FAD)**

Plan zarządzania dotyczący FAD dla flot sejnów i kliprów tuńczykowych należących do CPC musi obejmować następujące elementy:

1. Opis
 - a) rodzaje FAD: AFAD = kotwiczone, DFAD = dryfujące;
 - b) rodzaj pławy/boi;
 - c) maksymalna liczba FAD, które można zastosować, w przeliczeniu na sejnę i rodzaj FAD;
 - d) minimalna odległość między AFAD;
 - e) strategia ograniczania i utylizacji przypadkowych przyłówów;
 - f) uwzględnienie interakcji z innymi rodzajami narzędzi połowowych;
 - g) deklaracja lub strategia dotycząca „odpowiedzialności za FAD”.
2. Rozwiązania instytucjonalne
 - a) odpowiedzialność instytucjonalna za plan zarządzania dotyczący FAD;
 - b) proces składania wniosków o zatwierdzenie rozmieszczenia FAD;
 - c) obowiązki właścicieli i kapitanów statków w odniesieniu do rozmieszczenia i stosowania FAD;
 - d) strategia wymiany FAD;
 - e) dodatkowe obowiązki sprawozdawcze niewynikające z niniejszego rozporządzenia;
 - f) polityka rozwiązywania konfliktów dotyczących FAD;
 - g) szczegółowe informacje dotyczące obszarów lub okresów zamkniętych, np. wód terytorialnych, szlaków żeglugowych, bliskości tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego itp.
3. Specyfikacja i wymogi dotyczące budowy FAD
 - a) cechy konstrukcyjne FAD (opis);
 - b) wymogi w zakresie oświetlenia;
 - c) reflektory radarowe;
 - d) widoczność;
 - e) oznakowanie i identyfikator FAD;
 - f) oznakowanie i identyfikator radiopław (numery seryjne);
 - g) oznakowanie i identyfikator radiopław z echosondą (numery seryjne);
 - h) nadajniko-odbiorniki satelitarne;
 - i) podjęte prace badawcze dotyczące FAD ulegających biodegradacji;
 - j) zapobieganie utracie lub porzucaniu FAD;
 - k) zarządzanie usuwaniem urządzeń FAD.
4. Okres obowiązywania planu zarządzania dotyczącego FAD.
5. Środki monitorowania i przeglądu wdrażania planu zarządzania dotyczącego FAD.

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ ROZMIESZCZONYCH FAD (KWARTALNIE)

Identyfikator FAD		Rodzaje FAD i urządzeń elektronicznych		Cechy konstrukcyjne FAD				Uwagi
Oznakowanie FAD	Identyfikator powiązanej pławy	Rodzaj FAD	Rodzaj powiązanej pławy lub urządzeń elektronicznych	Część dryfująca FAD		Podwodna struktura podwieszona FAD		
				Wymiary	Materiały	Wymiary	Materiały	
(1)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(4)	(6)	(7)
...
...

(1) Jeżeli brakuje oznakowania FAD i identyfikatora powiązanej pławy lub są one nieczytelne, należy to zaznaczyć i podać wszelkie dostępne informacje, które mogą pomóc w identyfikacji właściciela FAD.

(2) Kotwiczone FAD, dryfujące naturalne FAD lub dryfujące sztuczne FAD.

(3) Np. GPS, sonda itp. Jeżeli z FAD nie jest powiązane żadne urządzenie elektroniczne, należy to zaznaczyć.

(4) Np. szerokość, długość, wysokość, głębokość, wielkość oczek sieci itp.

(5) Należy podać materiał struktury i pokrycia oraz zaznaczyć, czy ulega on biodegradacji.

(6) Np. sieci, liny, liście palmowe itp. Należy podać również cechy oplatające oraz biodegradowalne materiału.

(7) W tej sekcji należy podać informacje o specyfikacji oświetlenia, reflektorach radarowych oraz widoczności.

ZAŁĄCZNIK IV

**WYMOGI DOTYCZĄCE PROGRAMU OBECNOŚCI
OBSERWATORÓW W ODNIESIENIU DO STATKÓW
POŁAWIAJĄCYCH TUŃCZYKI TROPIKALNE NA OBSZARZE
GEOGRAFICZNYM OKRESU ORAZ OBSZARU ZAMKNIĘTEGO**

1. Obserwatorzy posiadają następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - dostateczne doświadczenie umożliwiające rozpoznawanie gatunków i narzędzi połowowych,
 - zadowalająca znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT, poświadczona świadectwem wydanym przez państwo członkowskie w oparciu o wytyczne ICCAT dotyczące szkolenia,
 - umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych,
 - zadowalająca znajomość języka państwa bandery statku, na którym prowadzą obserwację.
2. Obserwatorzy nie mogą należeć do załogi statku rybackiego, na którym prowadzą obserwację, oraz:
 - a) są obywatelami jednej z CPC;
 - b) są w stanie wykonywać obowiązki określone w pkt 3;
 - c) nie mogą posiadać aktualnych interesów finansowych ani czerpać korzyści w związku z połowami tuńczyków tropikalnych.

Zadania obserwatorów

3. Do zadań obserwatorów należy w szczególności:
 - a) monitorowanie przestrzegania przez statki rybackie stosownych środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję ICCAT.

W szczególności obserwatorzy:

 - (i) rejestrują i zgłaszają informacje dotyczące prowadzonej działalności połowowej;
 - (ii) dokonują obserwacji i oszacowania połowów oraz weryfikacji wpisów do dziennika połowowego;
 - (iii) obserwują i odnotowują statki, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochrony i zarządzania ICCAT;
 - (iv) weryfikują pozycję statku podczas operacji połowowej;
 - (v) prowadzą prace naukowe, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II, jeżeli wymaga tego ICCAT, na podstawie wytycznych Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki ICCAT;
 - b) bezzwłoczne zgłaszanie – z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa obserwatora – wszelkiej działalności połowowej związanej z FAD, którą statek prowadzi na obszarze i w okresie, o których mowa w art. 11;
 - c) sporządzanie raportów ogólnych obejmujących informacje zebrane zgodnie z niniejszym punktem 3 oraz zapewnianie kapitanowi możliwości zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji.
4. Obserwatorzy traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji połowowych i przeładunkowych prowadzonych przez statki rybackie oraz potwierdzają pisemnie przyjęcie tego wymogu, co stanowi jeden z warunków wyznaczenia ich jako obserwatorów.
5. Obserwatorzy przestrzegają wymogów ustanowionych w przepisach ustawowych i wykonawczych państwa członkowskiego bandery sprawującego jurysdykcję nad statkiem, na który obserwator został oddelegowany.

▼ B

6. Obserwatorzy przestrzegają hierarchii i ogólnych zasad postępowania obowiązujących całą załogę statku, pod warunkiem że zasady te nie kłócą się z obowiązkami obserwatora w tym programie ani z obowiązkami określonymi w pkt 7.

Obowiązki państwa członkowskiego bandery

7. Na państwach członkowskich bandery statków rybackich i kapitanach tych statków spoczywają w szczególności następujące obowiązki w odniesieniu do obserwatorów:
- a) obserwatorzy mają dostęp do załogi statku oraz do narzędzi połowowych i urządzeń;
 - b) na żądanie obserwatorzy mają również dostęp do następujących urządzeń, o ile znajdują się one na statkach, na które zostali oddelegowani, w celu wypełnienia obowiązków określonych w pkt 3:
 - (i) satelitarne urządzenia nawigacyjne;
 - (ii) ekrany radarowe w trakcie pracy;
 - (iii) elektroniczne środki komunikacji;
 - c) obserwatorom należy zapewnić zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak w przypadku oficerów;
 - d) obserwatorom należy zapewnić odpowiednie miejsce na mostku lub w sterówce do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie, odpowiednie do wykonywanych obowiązków w zakresie obserwacji; oraz
 - e) państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kapitanowie, załoga oraz właściciele statków nie utrudniali pracy obserwatorom i nie zastraszali ich, nie ingerowali w ich czynności, nie wywierali na nich nacisku, nie przekupywali ich ani nie próbowali ich przekupywać.

ZALĄCZNIK V

MINIMALNE STANDARDY TECHNICZNE DOTYCZĄCE ŚRODKÓW OGRANICZAJĄCYCH RYZYKO

Środek ograniczający ryzyko	Opis	Specyfikacja
Nocne wydawanie narzędzi z minimalnym oświetleniem pokładu	Niewydawanie narzędzi między świtem a zmierzchem nawigacyjnym. Minimalne oświetlenie pokładu	Dokładne godziny zmierzchu i świtu nawigacyjnego określa się zgodnie z tabelami podręcznika nawigacyjnego dla odpowiedniej szerokości geograficznej, czasu lokalnego i daty. Minimalne oświetlenie pokładu nie powinno naruszać minimalnych norm bezpieczeństwa i nawigacji.
Podbory straszące	Podczas wydawania takli należy stosować podbory straszące, aby odstraszać ptaki od sznurów dodatkowych	<p>W przypadku statków o długości co najmniej 35 m:</p> <ul style="list-style-type: none"> — należy stosować co najmniej jedną podborę straszącą. Jeżeli jest to wykonalne, w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków statki powinny być zachęcane do stosowania drugiej tyczki i podbory straszącej; obydwie podbory straszące należy stosować jednocześnie, po jednej z każdej strony wydawanej takli, — zasięg powietrzny podbór straszących musi wynosić co najmniej 100 m, — należy stosować długie wstążki płoszące o takiej długości, by w warunkach bezwietrznych sięgały powierzchni wody, — odstęp między długimi wstążkami płoszącymi nie może przekraczać 5 m. <p>W przypadku statków o długości poniżej 35 m:</p> <ul style="list-style-type: none"> — należy stosować co najmniej jedną podborę straszącą, — zasięg powietrzny podbór straszących musi wynosić co najmniej 75 m, — należy stosować długie lub krótkie (ale dłuższe niż 1 m) wstążki płoszące, rozmieszczone w następujących odstępach: <ul style="list-style-type: none"> — krótkie wstążki płoszące: odstępy nie większe niż 2 m, — długie wstążki płoszące: odstępy nie większe niż 5 m na pierwszych 55 m podbory straszącej. <p>Dodatkowe wytyczne dotyczące konstrukcji i stosowania podbór straszących zamieszczono poniżej w „Wytycznych uzupełniających dotyczących konstrukcji i stosowania podbór straszących”.</p>
Obciążanie lin	Obciążniki lin są umieszczane na stągiewce przed wydaniem narzędzi	<p>O łącznej masie powyżej 45 g umieszczone nie dalej niż 1 m od haczyka; lub</p> <p>O łącznej masie powyżej 60 g umieszczone nie dalej niż 3,5 m od haczyka; lub</p> <p>O łącznej masie powyżej 98 g umieszczone nie dalej niż do 4 m od haczyka.</p>

WYTYCZNE UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE KONSTRUKCJI I STOSOWANIA PODBÓR STRASZĄCYCH

Wstęp

Minimalne standardy techniczne dotyczące stosowania podbór straszących określono w tabeli powyżej. Niniejsze wytyczne uzupełniające mają pomóc w opracowaniu i wprowadzeniu przepisów dotyczących podbór straszących dla takłowców. Niniejsze wytyczne są stosunkowo jasne, jednak zachęca się do ulepszania skuteczności podbór straszących w praktyce, z zastrzeżeniem wymogów zawartych w tabeli powyżej. W wytycznych uwzględniono czynniki środowiskowe i operacyjne, takie jak warunki pogodowe, prędkość wydawania narzędzi i wielkość statku, które mają wpływ na skuteczność i konstrukcję podbór straszących chroniących przynęty przed ptakami. Konstrukcja i stosowanie podbór straszących mogą ulegać zmianom w celu uwzględnienia tych czynników, pod warunkiem że nie ucierpi na tym skuteczność podbór straszących. Przewiduje się stałe ulepszanie konstrukcji podbór straszących i w związku z tym w przyszłości należy zweryfikować niniejsze wytyczne.

Konstrukcja podbory straszącej

1. Zasięg powietrzny podbory straszącej można poprawić, umieszczając odpowiedni obciążnik na części podbory zanurzonej w wodzie.
2. Część podbory straszącej znajdująca się nad powierzchnią wody powinna być wystarczająco lekka, by jej ruch był nieprzewidywalny i uniemożliwił ptakom oswojenie się z nim, a zarazem wystarczająco ciężka, aby wiatr nie mógł zmienić położenia podbory straszącej.
3. Aby zminimalizować splątanie podbory straszącej, najlepiej przymocować ją do statku za pomocą mocnego krętlika baryłkowego.
4. Wstążki płoszące powinny być wykonane z materiału, który rzuca się w oczy i powoduje ich nieprzewidywalny i dynamiczny ruch (np. mocna cienka linka pokryta czerwoną poliuretanową osłonką); powinny zwieszać się z mocnego potrójnego krętlika (który dodatkowo minimalizuje możliwość splątania) przymocowanego do podbory straszącej.
5. Każda wstążka płosząca powinna składać się z co najmniej dwóch pasm.
6. Każda para wstążek płoszących powinna być odczepiana za pomocą uchwytu, tak aby ułatwić sztauowanie podbory.

Stosowanie podbór straszących

1. Podborę należy zwiesić z tyczki przytwierdzonej do statku. Tyczkę podbory straszącej należy umieścić jak najwyżej, tak aby podbora chroniła przynętę w dostatecznej odległości od rufy statku i nie uległa splątaniu z narzędziem połowowym. Większa wysokość tyczki zapewnia lepszą ochronę przynęty. Na przykład wysokość około 7 m powyżej powierzchni wody może chronić przynętę na długości około 100 m.
2. Jeżeli statki stosują tylko jedną podborę straszącą, należy ją umieścić od strony nawietrznej zanurzonych przynęt. Jeżeli haczyki z przynętą wydaje się poza śladem torowym, punkt mocowania podbór straszących do statku powinien znajdować się kilka metrów od śladu torowego, od tej strony statku, z której wydaje się przynęty. Jeżeli statki stosują dwie podbory straszące, haczyki z przynętą należy stosować w obszarze ograniczonym tymi dwiema podborami.
3. Aby zapewnić jeszcze lepszą ochronę przynęty przed ptakami, warto stosować większą liczbę podbór straszących.
4. Ze względu na możliwość zerwania lub splątania podbory na statku powinny znajdować się zapasowe podbory straszące, którymi można zastąpić uszkodzone podbory, by zapewnić nieprzerwane prowadzenie połowów. Aby ograniczyć do minimum problemy związane z bezpieczeństwem i funkcjonowaniem, w podborze straszącej można instalować „słabe ogniwa” na wypadek, gdyby pływak takli splątał się z zanurzoną w wodzie częścią podbory straszącej.

▼ B

5. Jeżeli rybacy stosują maszynę do zakładania przynęty, muszą zapewnić koordynację między podborą straszącą a maszyną poprzez zapewnienie, by maszyna zakładała przynętę bezpośrednio pod ochroną podbory straszącej. Jeżeli stosowanie maszyny (lub kilku maszyn) umożliwia zakładanie przynęty z prawej i lewej burty, należy stosować dwie podbory straszące.
6. Wydając sznury dodatkowe ręcznie, rybacy powinni zapewnić, aby haczyki z przynętą i zwinięte odcinki sznura dodatkowego wydawano pod ochroną podbory straszącej, unikając turbulencji spowodowanej śrubą napędową, która może spowalniać tempo zanurzania.
7. W celu łatwiejszego stosowania i wciągania podbór straszących zachęca się rybaków do instalowania wciągarek ręcznych, elektrycznych lub hydraulicznych.

▼ **M3***ZALĄCZNIK VI***Praktyki dotyczące obchodzenia się z żółwiami morskimi i ich uwalniania**

- A. Obchodzenie się z żółwiami morskimi i ich uwalnianie w przypadku okrężnic
1. W każdym przypadku po zauważeniu żółwia morskiego w sieci podejmuje się wszelkie możliwe starania w celu uratowania żółwia, zanim zostanie on zaplątany w sieci.
 2. Żółwi morskich nie wolno wyciągać z wody za pomocą liny połowowej, na którą się złapały lub w którą się zaplątały.
 3. Jeżeli żółw morski zaplące się w sieć podczas jej wyciągania, wstrzymuje się wyciąganie sieci, gdy tylko żółw dostanie się nad wodę; przed wznowieniem wyciągania sieci wypłtuje się żółwia, nie raniąc go.
 4. Jeżeli mimo podjętych środków żółw morski zostanie przypadkowo wciągnięty na statek, niezależnie od tego, czy jest żywy i porusza się, czy jest martwy, jak najszybciej się go uwalnia.
 5. Jeżeli żółw morski wciągnięty na statek jest wycieńczony lub nie porusza się, podejmuje się próbę reanimacji zgodnie z sekcją C.
- B. Obchodzenie się z żółwiami morskimi i ich uwalnianie w przypadku takli
1. Gdy jest to wykonalne i jeżeli operator lub członkowie załogi na statku są odpowiednio przeszkoleni, wycieńczone żółwie morskie natychmiast wciąga się na statek.
 2. Po zauważeniu żółwia zmniejsza się prędkość statku i zwijacza liny oraz dostosowuje się kierunek statku tak, aby poruszał się on w kierunku żółwia morskiego, minimalizując naprężenie liny.
 3. Żółwi morskich nie wolno wyciągać z wody za pomocą liny połowowej, na którą się złapały lub w którą się zaplątały.
 4. Jeżeli żółw morski jest zbyt duży lub zaczepiony na haku w sposób uniemożliwiający jego bezpieczne wciągnięcie na statek bez spowodowania dalszych uszkodzeń lub obrażeń żółwia morskiego, przed uwolnieniem żółwia morskiego używa się obcinaków w celu obcięcia liny i usunięcia jak największej jej ilości.
 5. W przypadku zauważenia, że żółw morski złapał się na hak lub zaplątał w sznury haczykowe podczas zaciągu, operator statku natychmiast wstrzymuje zaciąg do czasu usunięcia żółwia morskiego ze sznurów haczykowych lub wciągnięcia go na statek.
 6. Jeżeli hak jest na zewnątrz żółwia morskiego lub jest w pełni widoczny, jak najszybciej i najostrożniej usuwa się go z żółwia morskiego. Jeżeli z żółwia morskiego nie można usunąć haka (na przykład został połknięty lub znajduje się w jamie ustnej), przecina się linę jak najbliżej haka.
 7. Żywe żółwie morskie uwalnia się z powrotem do morza w następujący sposób:
 - a) przelacza się silnik statku na bieg jałowy, tak aby wyłączyć śrubę napędową i zatrzymać statek, a następnie uwolnić żółwia morskiego z dala od rozmieszczonych narzędzi; oraz
 - b) przed uruchomieniem śruby napędowej i kontynuowaniem operacji upewnia się, że żółw morski znajduje się w bezpiecznej odległości od statku.

▼ M3

8. Jeżeli żółw morski wciągnięty na statek jest wycieńczony lub nie porusza się, podejmuje się próbę reanimacji zgodnie z sekcją C.

C. Reanimacja żółwia morskiego na statku

1. Podczas przenoszenia żółwia morskiego próbuje się trzymać zwierzę za skorupę, unikając kontaktu z okolicami głowy i szyi oraz płetw.
2. Dąży się do usunięcia lub wypłatania z żółwia morskiego wszelkich elementów obcych, takich jak wszelkie przedmioty z tworzyw sztucznych, siatki, białe haki itp.
3. Umieszcza się żółwia morskiego na jego dolnej skorupie (plastronie) tak, aby leżał właściwą stroną do góry, w odizolowanym miejscu zapewniającym bezpieczeństwo, oraz unieruchomiony na amortyzowanej powierzchni, takiej jak opona samochodowa bez felgi, poduszka z siedziska łodzi lub zwinięta lina. Głównym celem takiej miękkiej powierzchni jest uniesienie żółwia morskiego nad poziom podłogi statku, co ma pomóc ograniczyć jego ruchy. Unosi się tylne kończyny żółwia na wysokość co najmniej 6 cali (15 cm) na czas od 4 do 24 godzin. Stopień uniesienia kończyn zależy od wielkości żółwia; w przypadku większych zwierząt kończyny należy podnieść wyżej. Od czasu do czasu delikatnie kołysze się żółwia morskiego od lewej do prawej i od prawej do lewej, trzymając za zewnętrzną krawędź skorupy (pancerza) i podnosząc zwierzę za jeden bok o około 3 cale (8 cm), a następnie naprzemiennie na drugą stronę. Od czasu do czasu delikatnie dotyka się oka i szczypie się ogon (test odruchu), aby sprawdzić, czy zwierzę reaguje.
4. Podczas reanimacji żółwie morskie umieszcza się w zacienionym miejscu i zwilża wodą, ale w żadnym wypadku nie umieszcza się ich w pojemnikach z wodą. Najskuteczniejszą metodą utrzymania wilgoci u żółwia morskiego jest umieszczenie na jego głowie, pancerzu i płetwach namoczonego w wodzie ręcznika.
5. Żółwie morskie, które ożywają i zaczynają się poruszać, uwalnia się przez rufę łodzi tylko wtedy, gdy narzędzia połowowe nie są używane (tj. nie są aktywnie ustawiane ani ciągnięte), gdy przekładnie silnika są na biegu jałowym oraz na obszarach, na których jest mało prawdopodobne, że zwierzęta mogą zostać ponownie złowione lub doznać obrażeń przez statki.
6. Żółwie morskie, które nie zareagują na test odruchu lub nie poruszają się w ciągu 4 godzin (w miarę możliwości do 24 godzin), uwalnia się do wody w taki sam sposób jak aktywnie poruszające się żółwie morskie.

ZAŁĄCZNIK VII

PRZEŁADUNEK W PORCIE

1. Przeładunek w porcie prowadzony przez statki unijne lub dokonywany w portach unijnych, dotyczący tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz wszelkich innych gatunków złowionych wraz z nimi na obszarze konwencji ICCAT, odbywa się zgodnie z następującymi procedurami:

Obowiązki dotyczące zgłaszania

2. Statek rybacki
 - 2.1. Co najmniej 48 godzin przed operacjami przeładunkowymi kapitan statku rybackiego musi zgłosić organom państwa portu nazwę statku transportowego oraz datę/godzinę przeładunku.
 - 2.2. W momencie przeładunku kapitan statku rybackiego przekazuje państwu członkowskiemu bandery następujące dane:
 - ilości tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych objęte przeładunkiem, jeżeli to możliwe – w podziale na stada,
 - ilości innych gatunków złowionych wraz z tuńczykami i gatunkami tuńczykopodobnymi objęte przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane,
 - datę i miejsce przeładunku,
 - nazwę, oznakę rybacką i banderę odbierającego statku transportowego, oraz
 - lokalizację geograficzną połowów w podziale na gatunki oraz – w stosownych przypadkach – w podziale na stada, zgodnie z obszarami statystycznymi ICCAT.
 - 2.3. Nie później niż 15 dni od daty przeładunku kapitan statku rybackiego wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją państwu członkowskiemu bandery wraz, w stosownych przypadkach, z numerem w rejestrze ICCAT dotyczącym statków rybackich.

3. Statek odbierający

- 3.1. Nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem przeładunku oraz po jego zakończeniu kapitan statku odbierającego informuje organy państwa portu o ilościach tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych przeładowanych na jego statek oraz wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom w ciągu 24 godzin.
- 3.2. Co najmniej 48 godzin przed wylądkiem kapitan odbierającego statku transportowego wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom państwa wylądunku.

Współpraca między państwem portu a państwem wylądunku

4. Państwo portu i państwo wylądunku, o których mowa w powyższych punktach, dokonują przeglądu informacji otrzymanych na podstawie przepisów niniejszego załącznika, w celu sprawdzenia spójności między zgłoszonymi połowami, przeładunkami i wylądunkami każdego statku, w razie konieczności współpracując przy tym z CPC będącą państwem bandery danego statku rybackiego. Taką weryfikację należy przeprowadzić w taki sposób, aby zapewnić minimalny stopień ingerencji i utrudnień dla statku oraz uniknąć pogorszenia jakości ryb.

Sprawozdawczość

5. Każde państwo członkowskie bandery statku rybackiego podaje w sprawozdaniu rocznym dla ICCAT szczegółowe informacje na temat przeładunków dokonanych przez statki pływające pod jego banderą.

ZAŁĄCZNIK VIII

**PROGRAM OBECNOŚCI OBSERWATORÓW REGIONALNYCH ICCAT
DOTYCZĄCY PRZEŁADUNKU NA MORZU**

1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, aby obserwator regionalny ICCAT był obecny podczas każdego przeładunku na obszarze konwencji ICCAT na statkach transportowych figurujących w wykazie ICCAT dotyczącym statków upoważnionych do odbioru przeładunków na morzu na obszarze konwencji ICCAT.
2. Obserwatorzy są wyznaczani przez ICCAT i delegowani na statki transportowe upoważnione do odbioru przeładunków na obszarze konwencji ICCAT od taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową pływających pod banderą CPC, które realizują program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT.

Wyznaczanie obserwatorów

3. Wyznaczeni obserwatorzy posiadają następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - udowodniona umiejętność rozpoznawania gatunków ICCAT i narzędzi połowowych, przy czym wyraźnie preferuje się osoby, które posiadają doświadczenie jako obserwatorzy na taklowcach do połowów pelagicznych,
 - zadowalająca znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT,
 - umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych,
 - zadowalająca znajomość języka państwa bandery statku, na którym prowadzą obserwację.

Obowiązki obserwatora

4. Obserwatorzy:
 - a) muszą przejść szkolenie techniczne określone w wytycznych ustanowionych przez ICCAT;
 - b) nie mogą być obywatelami państwa bandery odbierającego statku transportowego;
 - c) muszą być w stanie wykonywać obowiązki określone w pkt 5;
 - d) muszą figurować w wykazie obserwatorów prowadzonym przez ICCAT;
 - e) nie mogą być członkami załogi taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową ani statku transportowego ani pracownikiem przedsiębiorstwa, które jest właścicielem taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową lub statku transportowego.
5. Obserwator monitoruje przestrzeganie przez taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i statek transportowy odpowiednich środków ochrony i zarządzania przyjętych przez ICCAT. Do zadań obserwatorów należy w szczególności:
 - 5.1. Wizytacja taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, który zamierza dokonać przeładunku na statek transportowy, z uwzględnieniem kwestii określonych w pkt 9, przed dokonaniem przeładunku w celu:
 - a) sprawdzenia ważności upoważnienia lub licencji statku rybackiego zezwalających na poławianie tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz wszelkich innych gatunków łowionych wraz z nimi na obszarze konwencji ICCAT;
 - b) sprawdzenia wcześniejszego upoważnienia do przeładunku na morzu, które statek rybacki otrzymał od CPC będącej państwem bandery oraz – w stosownych przypadkach – od państwa nadbrzeżnego;
 - c) sprawdzenia i odnotowania łącznej ilości połowu na statku, w podziale na gatunki i – jeżeli to możliwe – na stada, oraz ilości, które mają zostać przeładowane na statek transportowy;

▼ B

- d) sprawdzenia, czy funkcjonuje system monitorowania statku (VMS), oraz sprawdzenia dziennika połowowego i weryfikacji jego treści, jeżeli to możliwe;
 - e) sprawdzenia, czy na statku znajduje się połów przekazany z innych statków, oraz sprawdzenia dokumentacji dotyczącej takich przypadków przekazania;
 - f) w przypadku przesłanek świadczących o naruszeniu przepisów przez statek rybacki – bezzwłocznego zgłoszenia naruszenia kapitanowi statku transportowego (z należyтым uwzględnieniem wszelkich kwestii bezpieczeństwa) oraz przedsiębiorstwu realizującemu program obecności obserwatorów, którzy niezwłocznie przekazują te informacje organom CPC będącej państwem bandery danego statku rybackiego; oraz
 - g) odnotowania w raporcie obserwatora wyników powyższych zadań wykonanych na statku rybackim.
- 5.2. Obserwacja działalności statku transportowego oraz:
- a) rejestrowanie i zgłaszanie informacji dotyczących operacji przeładunkowych;
 - b) weryfikacja pozycji statku podczas przeładunku;
 - c) obserwacja i szacowanie ilości tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych objętych przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane, oraz – jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
 - d) obserwacja i szacowanie ilości innych gatunków złowionych wraz z tuńczykami i gatunkami tuńczykopodobnymi, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
 - e) weryfikacja i rejestrowanie nazwy odnośnego taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i jego numeru w rejestrze ICCAT;
 - f) weryfikacja danych zawartych w deklaracji przeładunkowej, w tym przez porównanie ich z dziennikiem połowowym taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, o ile to możliwe;
 - g) poświadczanie danych zawartych w deklaracji przeładunkowej;
 - h) kontrasygnacja deklaracji przeładunkowej; oraz
 - i) obserwacja i szacowanie ilości produktów w podziale na gatunki, jeżeli są one wyładowane w porcie, w którym obserwator schodzi ze statku, w celu weryfikacji zgodności z ilościami odebranymi w ramach przeładunku na morzu.
- 5.3. Ponadto obserwator:
- a) sporządza raport dzienny z operacji przeładunkowych statku transportowego;
 - b) sporządza raporty ogólne obejmujące informacje zebrane w ramach zadań obserwatora oraz zapewnia kapitanowi możliwość zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji;
 - c) przedkłada sekretariatowi ICCAT raporty ogólne, o których mowa w lit. b), w ciągu 20 dni od zakończenia okresu obserwacji;
 - d) pełni wszelkie inne funkcje określone przez ICCAT.
6. Obserwatorzy traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji połowowych taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i dotyczące właścicieli taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową oraz potwierdzają pisemnie przyjęcie tego wymogu, co stanowi jeden z warunków wyznaczenia ich jako obserwatorów.
7. Obserwatorzy przestrzegają wymogów ustanowionych w przepisach ustawowych i wykonawczych państwa członkowskiego bandery oraz – w stosownych przypadkach – państwa nadbrzeżnego sprawujących jurysdykcję nad statkiem, na który obserwator został oddelegowany.

▼ B

8. Obserwatorzy przestrzegają hierarchii i ogólnych zasad postępowania obowiązujących całą załogę statku, pod warunkiem że zasady te nie kłócą się z obowiązkami obserwatora w tym programie ani z obowiązkami załogi statku określonymi w pkt 9.

Obowiązki państw bandery statków transportowych

9. Warunki związane z realizacją programu obecności obserwatorów regionalnych w odniesieniu do państw bandery statków transportowych i kapitanów tych statków obejmują w szczególności następujące obowiązki:
- a) obserwatorzy mają dostęp do załogi statku, odpowiedniej dokumentacji oraz do narzędzi połowowych i urządzeń;
 - b) na żądanie obserwatorzy mają również dostęp do następujących urządzeń, o ile znajdują się one na statkach, na które zostali oddelegowani, w celu wypełnienia obowiązków określonych w pkt 5:
 - (i) satelitarne urządzenia nawigacyjne;
 - (ii) ekrany radarowe w trakcie pracy;
 - (iii) elektroniczne środki komunikacji; oraz
 - (iv) wagi stosowane do ważenia przeladowywanych produktów;
 - c) obserwatorom należy zapewnić zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak w przypadku oficerów;
 - d) obserwatorom należy zapewnić odpowiednie miejsce na mostku lub w sterówce do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie, odpowiednie do wykonywanych obowiązków w zakresie obserwacji;
 - e) obserwatorzy mają możliwość określenia najlepszego miejsca i najlepszej metody obserwacji operacji przeladunkowych oraz szacowania przeladowywanych gatunków/stad oraz ilości. W związku z tym kapitan statku transportowego – z należytym uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa i kwestii praktycznych – spełnia wymagania obserwatora, w tym na jego żądanie tymczasowo umieszcza produkt na pokładzie statku transportowego w celu inspekcji przez obserwatora oraz zapewnia mu odpowiedni czas na wykonanie obowiązków. Obserwacje należy prowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i pozwoli uniknąć pogorszenia jakości przeladowywanych produktów;
 - f) w świetle przepisów pkt 10 kapitan statku transportowego zapewnia, aby obserwatorowi udzielono wszelkiej niezbędnej pomocy, by zapewnić bezpieczny transport między statkiem transportowym i statkami rybackimi, jeżeli pozwala na to pogoda i inne warunki; oraz
 - g) państwa bandery zapewniają, aby kapitanowie, załoga oraz właściciele statków nie utrudniali pracy obserwatorom i nie zastraszali ich, nie ingerowali w ich czynności, nie wywierali na nich nacisku, nie przekupywali ich ani nie próbowali ich przekupywać.

Obowiązki takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową podczas przeladunków

10. Obserwatorzy mają możliwość wizytacji statku rybackiego, jeżeli pozwala na to pogoda i inne warunki, oraz mają dostęp do załogi, wszelkiej odpowiedniej dokumentacji i tych części statku, których inspekcja jest niezbędna w celu wypełnienia obowiązków obserwatorów określonych w pkt 5. Kapitan statku rybackiego zapewnia, aby obserwatorowi udzielono wszelkiej niezbędnej pomocy, by zapewnić bezpieczny transport między statkiem transportowym i statkami rybackimi. Jeżeli warunki stanowią niedopuszczalne zagrożenie dla obserwatora i w związku z tym wizytacja takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie jest możliwa przed rozpoczęciem operacji przeladunkowych, takie operacje mogą mimo wszystko zostać przeprowadzone.

▼ B

Opłaty za obecność obserwatorów

11. Koszty realizacji programu pokrywają CPC będące państwami bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, które zamierzają prowadzić operacje przeładunkowe. Opłatę taką oblicza się na podstawie łącznych kosztów programu. Opłatę wnosi się na specjalne konto sekretariatu ICCAT, a sekretariat ICCAT zarządza tym kontem w celu realizacji programu.
12. Żaden taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie może brać udziału w programie przeładunków na morzu, o ile nie zostaną wniesione opłaty wymagane zgodnie z pkt 11.

▼ **M3***ZALĄCZNIK IX***Minimalne normy dotyczące procedur obchodzenia się z rekinami ostrososymi w północnym i południowym Atlantyku i ich uwalniania**

Niniejszy załącznik określa minimalne normy dotyczące procedur obchodzenia się z rekinami ostrososymi w północnym i południowym Atlantyku oraz szczególne zalecenia dotyczące połowów taklami i okrężnicami.

Niniejsze minimalne normy są odpowiednie dla żywych rekinów ostrososych uwalnianych zarówno w ramach polityki zakazu zatrzymywania, jak i dobrowolnie. Niniejsze minimalne normy nie zastępują jakichkolwiek surowszych przepisów bezpieczeństwa, które mogły zostać ustanowione na podstawie prawa krajowego.

1. Bezpieczeństwo przede wszystkim: Niniejsze minimalne normy rozpatruje się w świetle bezpieczeństwa i wykonalności dla członków załogi. Bezpieczeństwo członków załogi zawsze znajduje się na pierwszym miejscu. Jako minimum członkowie załogi powinni nosić odpowiednie rękawice oraz unikać przeprowadzania czynności w okolicach paszczy rekinów.
2. Szkolenie: Materiały szkoleniowe są dostępne dla państw członkowskich w trzech językach urzędowych ICCAT.
3. Metoda uwalniania: W miarę możliwości wszystkie uwalniane rekiny pozostają w wodzie przez cały czas, chyba że ich podniesienie jest konieczne do identyfikacji gatunku. Obejmuje to przecięcie liny w celu uwolnienia rekina, gdy jest on jeszcze w wodzie, użycie obcinaków lub urządzeń do oczyszczania haków w celu usunięcia haka, jeżeli to możliwe, lub przecięcie liny jak najbliżej haka (pozostawienie jak najmniejszej długości liny ciągnionej).
4. Gotowość: Narzędzia przygotowuje się z wyprzedzeniem (na przykład zawiesia płócienne lub sieciowe, nosze do przenoszenia lub podnoszenia, sieć o dużych oczkach lub sieć do przykrycia luków lub zbiorników w połowach okrężnicami, oraz nożyce z długim trzonkiem i oczyszczacze haków w połowach taklami, wymienione w sekcji E).

A. Zalecenia ogólne dotyczące wszystkich połowów

1. Jeżeli jest to bezpieczne z operacyjnego punktu widzenia, statek należy zatrzymać lub znacznie zmniejszyć jego prędkość.
2. Gdy rekin jest zaplątany (w sieć, żyłkę itp.) i o ile będzie to bezpieczne, należy ostrożnie odciąć sieć lub linę od rekina i jak najszybciej uwolnić go do morza bez jakichkolwiek oplątujących elementów.
3. Jeżeli jest to wykonalne, należy spróbować zmierzyć długość rekina, pozostawiając go w wodzie.
4. Aby zapobiec ugryzieniom, w szczęce należy umieścić przedmiot taki jak ryba lub duży kij lub drewniany drążek.
5. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu rekin musi zostać sprowadzony na pokład, należy zminimalizować czas potrzebny na jego powrót do wody, aby zwiększyć jego szansę na przeżycie oraz zmniejszyć ryzyko dla członków załogi.

B. Zasady bezpiecznego postępowania w połowach taklami

1. Należy podprowadzić rekina jak najbliżej statku, nie napinając zbyt mocno liny, aby uniknąć możliwości wystąpienia sytuacji, w której uwolniony hak lub zerwana lina wystrzeli hak, ciężarki i inne części w kierunku statku i członków załogi z dużą prędkością.

▼ M3

2. Należy przymocować drugą stronę liny głównej takli do łodzi, aby żadne pozostające w wodzie narzędzie nie ciągnęło liny i rekina.
 3. Jeżeli hak jest widoczny w cieple lub pysku, należy użyć urządzenia do oczyszczania haków lub obcinaka z długim trzonkiem, aby usunąć zadziór haka, a następnie usunąć hak.
 4. Jeżeli usunięcie haka nie jest możliwe lub hak nie jest widoczny, należy odciąć linę troka (lub stągiewkę, przypon) jak najbliżej haka (najlepiej pozostawiając jak najmniej liny lub materiału przyponu i bez ciężarków przymocowanych do rekina).
- C. Zasady bezpiecznego postępowania w połowach okrężnicami
1. W przypadku rekina w okrężnicy: Należy obserwować sieć z jak największej odległości, aby wcześniej dostrzec rekiny i szybko zareagować. Należy unikać podnoszenia rekinów w sieci w kierunku wciągarki. Należy zmniejszyć prędkość statku, aby zmniejszyć napięcie sieci oraz umożliwić usunięcie zaplątanego rekina z sieci. W razie konieczności należy użyć nożyc, aby rozciąć sieć.
 2. W przypadku rekina w podbieraku lub na pokładzie: Należy użyć specjalnie skonstruowanej siatki ładunkowej o dużych oczkach lub płóciennego zawiesia lub podobnego urządzenia. Jeżeli pozwala na to układ statku, rekiny mogą być również uwalniane przez opróżnienie podbieraka bezpośrednio na zbiornik i rampę do uwalniania utrzymaną pod kątem, która łączy się z otworem na poręczy górnego pokładu, bez konieczności podnoszenia lub przenoszenia przez członków załogi.
- D. Szczególne zalecenia i zasady bezpiecznego postępowania dla wszystkich połowów
1. W największym możliwym zakresie, nie wolno podnosić rekinów z wody za pomocą sznurów dodatkowych, zwłaszcza w przypadku rekinów, które złapały się na hak, chyba że podniesienie rekina jest konieczne w celu identyfikacji gatunku.
 2. Nie wolno podnosić rekinów za pomocą cienkich drutów lub lin ani za sam ogon.
 3. Nie wolno uderzać rekina o jakąkolwiek powierzchnię, na przykład w celu usunięcia zwierzęcia z liny.
 4. Nie wolno podejmować próby usunięcia głęboko wbitego i niewidocznego haka.
 5. Nie wolno próbować usuwać haka przez gwałtowne pociągnięcie za linę.
 6. Nie wolno nacinać ogona ani innych części ciała.
 7. Nie wolno nacinać ani przebijać otworów w cieple rekina.
 8. Nie wolno przebijać rekina osęką lub kopać go ani wkładać dłoni do szczelin skrzelowych.
 9. Nie wolno pozostawiać rekina przez długi czas na słońcu.
 10. Nie wolno owijać palców, dłoni lub ramion liną podczas przyciągania rekina do łodzi (może to spowodować poważne obrażenia).
- E. Przydatne narzędzia do bezpiecznego obchodzenia się z rekinami i ich uwalniania:
- a) rękawice (skóra rekina jest szorstka; rękawice zapewniają bezpieczny kontakt z rekinem oraz chronią ręce członków załogi przed pogryzieniem);
 - b) ręcznik lub ścierka (ręcznik lub ścierkę namoczone w wodzie morskiej można położyć na oczach rekina, aby go uspokoić);

▼ M3

- c) urządzenia do oczyszczania haków (na przykład oczyszczacz haków z końcówką w kształcie sprężyny, obcinaki lub szczypce);
- d) uprząż lub nosze na rekina (w razie potrzeby);
- e) lina tylna (do zabezpieczenia rekina, który złapał się na hak, jeżeli trzeba go wyciągnąć z wody);
- f) wąż ze słoną wodą (jeżeli przewiduje się, że uwolnienie rekina może zająć więcej niż pięć minut, należy umieścić wąż w jego pysku, tak aby powoli przepływała do niego woda morską; na kilka minut przed umieszczeniem węża w paszczy rekina należy uruchomić pompę pokładową);
- g) urządzenie pomiarowe lub metoda pomiarowa (na przykład tyczka, przypon i spławik lub taśma miernicza);
- h) arkusz danych do rejestrowania wszystkich połowów;
- i) sprzęt do znakowania (w stosownych przypadkach).

▼ **M3**

ZALĄCZNIK X

Wytyczne dotyczące ograniczania wpływu FAD na środowisko w połowach na obszarze objętym konwencją ICCAT

1. Część struktury FAD znajdująca się nad powierzchnią wody nie może być pokryta lub, jeżeli jest pokryta, może być pokryta wyłącznie materiałem, z którym wiąże się minimalne ryzyko zaplątania się w nim gatunków stanowiących przyłów.
2. Elementy FAD znajdujące się pod powierzchnią wody mogą składać się wyłącznie z materiału, który nie pozwala na zaplątanie (nie mogą to być na przykład liny ani płótno).
3. Przy projektowaniu FAD priorytetowo traktuje się materiały biodegradowalne.